ABC AUDITED PAID CIRCULATION

CALVINIST ✝ CONTACT

DUTCH-CANADIAN CHRISTIAN WEEKLY

Address all communications to: Calvinist-Contact, P.O. Box 312, Station B, Hamilton, Ont. — Phone 547-1488 and 547-1489.

Authorized as Second Class Mail, Post Office Department Ottawa, Ontario, and for payment in cash. Postage paid at Hamilton.

DECEMBER 7th, 1962 — No. 574 — 18th YEAR OF PUBLICATION

Hare Koninklijke Hoogheid Prinses Wilhelmina ✝

Juist nadat ons vorig nummer was afgedrukt, bereikte ons het bericht van het overlijden van H.K.H. Prinses Wilhelmina op 28 November j.l. Hoewel de gezondheid van de Prinses de laatste tijd steeds minder werd, was men in Nederland van mening, dat er geen onmiddellijk gevaar bestond. Het overlijden kwam dan ook nog onverwachts.

Het Huis van Oranje is voor vrijwel alle Nederlanders identiek aan het Koningschap. Eeuwen lang is Oranje verbonden geweest aan de geschiedenis van het Nederlandse volk. Prinses Wilhelmina, die als Koningin heeft geregeerd tot 1948, heeft de beste eigenschappen van dit Oranjehuis in zich verenigd.

Zij was een sterke persoonlijkheid. Onder haar regering breidde de Nederlandse samenleving zich gestadig uit, maar beleefde het volk ook vele bange tijden. Toen zij afstand deed van de troon werd een historisch tijdperk afgesloten. Voordien was Nederland een welvarend land geweest, maar het had zeer geleden onder de gesel van de oorlog.

Prinses Wilhelmina was de enige dochter van Koning Willem III en Koningin Emma, Prinses van Waldeck-Pyrmont. Zij werd op 31 Augustus 1880 in het paleis te Den Haag geboren.

In latere jaren sprak Prinses Wilhelmina altijd met dankbaarheid over haar jeugd. Hoewel vanaf het eerste begin haar opvoeding gericht was op de taak, die haar later te wachten stond, trachtte Koningin Emma haar dochter een zo natuurlijk mogelijke opvoeding te geven als maar mogelijk was.

In de herfst van 1890 stierf haar vader. De prinses was dus aangewezen de troon te bestijgen. Maar de Nederlandse grondwet laat niet toe, dat een vorst regeert, die nog geen achttien jaar oud is. Gedurende de acht jaren, die haar nog scheidden van dit tijdstip, trad Koningin Emma op als regentes. Toch verving Prinses Wilhelmina haar moeder reeds bij verschillende gelegenheden gedurende die tijd.

Op 6 September 1898 betrad Koningin Wilhelmina de troon in de Nieuwe Kerk te Amsterdam, waarbij de volledige Staten-Generaal tegenwoordig was. In een door haar zelf opgemaakte rede, zeide Koningin Wilhelmina onder meer: "Ik beschouw het als een groot voorrecht dat het mijn levenswerk en -taak is al mijn krachten aan de welvaart en het welzijn van mijn geliefd land te wijden. Ik neem de woorden van mijn geliefde vader als de mijne over: "Oranje kan nooit, nooit genoeg doen voor Nederland."

Toen in 1914 Nederland ternauwernood ontsnapte aan deelname aan de eerste Wereldoorlog, heeft de vastberadenheid van Koningin Wilhelmina veel bijgedragen tot het hooghouden van de moraal onder de bevolking, die door de omstandigheden veel te lijden had.

Nadat in 1940 de Duitsers Nederland waren binnengevallen, gaf zij Prins Bernhard opdracht zijn vrouw en kinderen naar Engeland te brengen. Enkele dagen later vertrok Koningin Wilhelmina eveneens naar Engeland teneinde het voortbestaan en de onafhankelijkheid van de regering te waarborgen. Het heeft vijf jaar moeten duren aleer zij weer naar het vaderland kon terugkeren. De band tussen Vorstin en volk werd in die jaren wel zeer sterk gevoeld. Was er eerst wel wat twijfel onder de bevolking omtrent de juistheid van haar besluit om het land te verlaten, gaandeweg ging men inzien, dat het van grote betekenis voor Nederland is geweest. Menigmaal heeft zij zich via de B.B.C. tot haar volk in de verdrukking gericht.

Gedurende die tijd is zij tweemaal de oceaan overgestoken. Eerst in Juni 1942, toen zij een bezoek bracht aan Prinses Juliana en haar kinderen in Ottawa. Later is zij ook nog in New York geweest, waar zij vele leden van de bemanningen van Nederlandse koopvaardijschepen heeft ontmoet. In Mei 1943 ging zij opnieuw naar Ottawa, om getuige te zijn van de doop van haar derde kleinkind, Prinses Margriet, die in Ottawa geboren was.

Op 13 Maart 1945 kwam zij, nadat zij door Frankrijk en België per auto was gereisd, aan de zuidelijke grens van Nederland aan, waar zij te voet opnieuw Nederlandse bodem betrad.

Na het beëindigen van de tweede wereldoorlog bleef Koningin Wilhelmina nog enkele jaren aan het bewind. Zij heeft er altijd naar gestreefd het persoonlijk contact tussen haar en haar volk te bewaren. In die eerste jaren na de bevrijding is dit contact zeer sterk en hecht geweest.

Nadat zij de kroon had afgestaan aan haar dochter, heeft zij zich geheel uit het openbare leven teruggetrokken. Zij heeft zich steeds, doch in het bijzonder in de laatste jaren van haar leven, sterk geïnteresseerd voor de oecumenische beweging. Haar idealen waren sterk en herhaaldelijk heeft zij daarvan blijk gegeven. Zij was een christenvrouw, die zich nimmer heeft geschaamd dit te uiten. Zeer sterk is dit ook uitgekomen in het boek, dat zij heeft doen verschijnen onder de titel "Eenzaam, maar niet alleen", en dat in verschillende talen is vertaald.

Een groot vorstin is heengegaan!

MEN SPREEKT VAN BROEDERSCHAP

Zij hebben bij ons in de stad, zoals trouwens in de meeste steden de Kerstversieringen al weer aangebracht. Men staat er versteld van hoe die mensen van de gemeentedienst ieder jaar weer iets anders weten te bedenken. Natuurlijk, zij slagen het ene jaar daarin beter dan het andere, maar men moet toch wel een kniesoor zijn om daarover te vallen. Het is tenslotte geen versierings-competitie. Het is alleen maar een hulpmiddel om de mensen in een nog betere stemming te brengen dan ze al zijn.

Want die stemming is goed. Geen enkel jaargetijde leent zich zo uitmuntend voor de geest van saamhorigheid, van broederschap en van mededeelzaamheid. Met Kerst schijnen alle verschillen weg te vallen. Gedurende deze tijd worden wij graag ontroerd door de plaatjes van armzalige kindersnuitjes tegen een winkelruit, en het Leger des Heils kan geen betere tijd uitzoeken om de dollar briefjes in de bekende potten te doen glijden. Er worden nooit zoveel "programs" gegeven als in de tijd voor Kerstfeest en de meeste bekeringen, die ons in verhaaltrant worden doorgegeven, vinden plaats voor of gedurende de Kerstdagen.

Hoe zou dat toch komen?

Men behoeft het antwoord op deze vraag niet te zoeken in het feit van de geboorte van de Heiland. Er is geen goede reden te vinden, waarom de geboorte van Jezus meer de aandacht zou trekken dan Zijn opstanding. Het jaargetijde werkt al evenmin een dergelijke goed stemming in de hand, want in de lente voelen de mensen zich veel behagelijker dan in de winter. Hoe komt het dan wel: Of moeten wij het antwoord heel ergens anders zoeken dan in voor de hand liggende omstandigheden?

De Bijbel maakt melding van de aankondiging van het eerste Kerstfeest in sobere, maar tegelijk zeer openhartige woorden. Gabriël wordt naar Maria gezonden en moet haar vertellen, dat zij moeder zal worden, maar dat er geen man aan te pas komen zal. Wij zijn een beetje huiverig om daar openlijk met elkaar over te spreken. Daar is het te intiem voor. Het heeft Maria dan ook wel even in verlegenheid gebracht. Zij was een heel gewoon meisje en haar baby zou straks ook een heel normale baby zijn. En zij heeft er met haar verloofde aanvankelijk ook heel niet durven spreken. Al staat het er niet met zoveel woorden, wij kunnen er wel zeker van zijn, dat het een grote spanning in het leven van Maria tot stand heeft gebracht.

Of zij er iets van begrepen heeft, weten wij niet, maar een feit was het wel, dat de aankondiging van haar moederschap een streep haalde door het pseudo-solidariteits-gevoel, waarin wij zo rijkelijk delen met Kerstfeest. Kunstenaars tekenen een halo rond Maria's hoofd en wij zingen zeer zoete woorden, die bij nader inzien niet erg kloppen op de Goddelijke doorbraak waar Maria voor gebruikt werd. In al de geslachten van Israel had de verwachting geleefd, dat er eens een ouderpaar zou zijn, dat de Messias ter wereld brengen zou. Maar hoe? "Kan een reine uit een onreine geboren worden?" Dat moet toch wel een ontzettend raadsel geweest zijn voor menige man en vrouw in Israel. De keten van onreinheid lag zo verankerd in het mensdom, dat niemand die zou kunnen doorbreken. Totdat de aartsengel aan Maria onder vier ogen vertelt, dat niet de kracht van een man, maar dat de Heilige Geest over haar komen zou en dat de kracht van de Allerhoogste haar overschaduwen zou. Deze boodschap was niet anders, dan dat God de keten Zelf verbrak en dat God een nieuw begin ging maken. Dat heeft Maria tot grote verbazing gebracht. "Ik?" heeft ze gezegd, "ben ik de eerste, die in dit nieuwe leven wordt ingeschakeld?" En dan komt het: "Hij heeft hoogmoedigen in de overlegging huns harten verstrooid, Hij heeft machtigen van de troon gestort en eenvoudigen verhoogd, hongerigen met goederen vervuld en rijken ledig weggezonden . . ."

Hoe komt het, dat wij voor en tijdens Kerstfeest de eenheidsgedachte zo willen stimuleren? Kan ht zijn, omdat wij het nieuwe niet willen, dat God in het leven van Maria begon? Maria zingt er van dat de bestaande orde wordt omgekeerd, dat niets en niemand blijkbaar op zijn plaats blijft staan: hoogmoedigen verstrooid, machtigen van de troon gestort, eenvoudigen verhoogd, hongerigen vervuld, rijken weggestuurd. Maar wij willen juist alles maar liever laten zoals het is en elkaar de hand geven. Wij willen met elkaar blij zijn voor een paar weken om daarna weer terug te keren tot de toestand zoals die was. Wij willen wel even doen alsof er niets aan de hand is om daarna de status quo te handhaven.

Maar de aankondiging van het Kerstfeest maakt ons duidelijk, dat zelfs van de boom van Jesse niets meer over is dan een afgehouwen tronk en dat God er een nieuwe spruit uit doet ontstaan, die een begin van een geheel nieuwe ontwikkeling vormt. Wij kunen wel doen, alsof wij de schade kunnen herstellen en de scheuren wat kunnen dichtnaaien, maar God heeft er een streep onder gezet als afgedaan. Hij heeft maar niet een van ons mensen gepromoveerd, maar Hij is zelf tussenbeide gekomen en heeft Zelf een geheel nieuw begin gemaakt.

Als wij daar even goed over nadenken, dan wordt de voorbereiding voor het Kerstfeest geen gemakkelijk ding. Dan zijn wij niet klaar met een gevoel van saamhorigheid en van mededeelzaamheid. Maar dan wordt er in ons leven iets gebroken. Dan knakt ook in ons leven de keten van de onreinheid, die ons aan alle andere mensen vastgeklonken hield. Dit betekent zoveel, dat God ons tot nieuw leven roept en scherp toeziet, waarin die nieuwe leven zich in ons openbaart.

De voorbereiding tot het Kerstfeest betekent, dat wij geloven dat *God* een nieuw begin heeft gemaakt. Het betekent niet, dat *wij* een broederschap met alle mensen kunnen vormen, want buiten de Christus bestaat die broederschap niet. Wie niet in Christus gelooft is een eenzame, ook al illumineert hij zijn huis ook nog zo mooi en ook al betaalt hij flink voor Kerstgeschenken voor arme kinderen.

God ziet scherp toe, waarin dit nieuwe leven zich in ons openbaart. Want als het in ons, die geloven, niet tot uiting komt, waar zal het dan wel gezien worden?

O Geest, doorwaai onze hof!

D.F.

Bruggen in Canada

(Can. Scene) — Menigeen, die nog niet zo lang geleden in Canada is aangekomen kan zich nog wel herinneren, dat hij bij het opvaren van de St. Lawrence twintig minuten van Quebec de eerste glimp van de grote Quebec brug opving. De meeste reizigers ondervinden de eigenaardige gewaarwording er zeker van te zijn, dat de mast van het schip de brug zal raken. Toch is deze grootste cantilever spoorbrug nog nooit door de mast van een schip geraakt.

De St. Lawrence rivier was eens de voornaamste verkeersweg naar het binnenland van Canada, maar men moest wel bruggen bouwen om afstanden te verkleinen en vluggere verbindingen tot stand te brengen. De eerste bruggen in Canada waren door de natuur gebouwd, daar menige rivier slechts overgestoken kon worden wanneer ze bevroren waren. Omgehakte bomen aan de oever van een stroom zijn waarschijnlijk de eerste primitieve zelfgemaakte bruggen geweest. En nog slechts in het begin van deze eeuw trof men in menige stad en dorp louter houten bruggen aan, waarvan vele overdekt waren om ze tegen hevige sneeuwval en daaruit voortvloeiende verwering te beschermen. In Quebec en New Brunswick treft men nog ongeveer 600 van deze bruggen aan. De zeven-span overdekte brug van Hartland in New Brunswick is met haar 1282 voet de langste van dit soort in de wereld.

Deze bruggen, die er uitzagen als langgerekte schuren werden vaak "kissing bridges" genoemd, een naam die wel wijst op het doel waarvoor ze algemeen gebruikt werden. De binnenmuren werden gebruikt als aanplakborden voor plaatselijke reclame en het aankondigen van komende publieke vermakelijkheden, aardbeienfeesten, e.d. Als de koude winterstorm door de brugmuren blies gebruikten de jonge dorpelingen deze ruimte als muziekgebouw en begeleidden ze met mondorgel en viool de plaatselijke stepdansers en volkstroubadours.

De bouwers der spoorbruggen hebben op ruime wijze hun deel bijgedragen tot de ontginning van Canada's natuurlijke rijkdommen en doen dit nog steeds. Volgend voorjaar zal een 1730 voet lange spoorbrug gebouwd worden over de Meikle Valley ten Noorden van de Peace River, in Alberta, om nieuwe zink- en loodmijnen in de Northwest Territories te kunnen bereiken. Een van de oudste spoorbruggen in Canada is de Victoria brug in Montreal, de eerste brug over de St. Lawrence in deze stad. Deze brug draagt tevens duizenden motorvoertuigen per dag en werd genoemd naar de toen regerende vorstin, die hem door haar zoon, de prins van Wales, liet openen. Haar oorspronkelijk kokervormige constructie veroorzaakte de officiële openingsgroep grote ongemakken door de rook en sintels van de treinen, waarvoor ze gebouwd was. Nu, een eeuw later, trekken er dagelijks nog 126 treinen overheen. Natuurlijk heeft men verscheidene veranderingen aangebracht, waarvan één der laatste het aanbrengen van een speciaal span was om het verkeer van de St. Lawrence Seaway ongehinderd onder haar te kunnen laten passeren.

Een brug als de Lions Gate Bridge in Vancouver, die over de engte ten Noorden van de Vancouver Harbour werd gebouwd en Noord Vancouver met de rest van de stad verbindt, is van een adembenemende schoonheid. De Rainbow Bridge (regenboogbrug) in Niagara Falls in Ontario, die in 1941 de plaats van de Honeymoon Bridge innam, heeft voor velen speciale herinneringen. Andere beroemde bruggen zijn de Ivy Lea Bridge bij de Duizend Eilanden bij Kingston over de St. Lawrence met een spanwijdte van 950 voet, de vijfde in grootte ter wereld; de Burlington Skyway over Hamilton Harbour aan het Ontario Meer, die $20 millioen heeft gekost; die nieuwe Alexandra brug over de Fraser Rivier in Brits Columbia van waaraf men een prachtig uizicht heeft over het kolkende water in het 200 voet diepe bergravijn beneden zich; de Angus L. MacDonald brug over de haven van Halifax, die deze stad met Dartmouth aan de overkant verbindt.

Door gebruikmaking van nieuwe methoden, machines en materiaal is de bouwtijd van een moderne brug aanzienlijk verkort. Een gemetselde brug is duurzaam en indrukwekkend; de overdekte houten brug is schilderachtig; een stalen boogbrug is zeer sterk en tevens licht en mooi van vorm; de glanzende aluminium brug over de Saguenay Rivier bij Arvida, Quebec is enig in Canada en weegt slechts ongeveer de helft van wat hij in staal zou wegen.

Canadese ingenieurs beginnen steeds meer solide, maar toch prachtig gevormde bruggen van zogenaamd "pre-stressed" beton te maken. In dit materiaal kunnen veel lagere en lichtere spannen ontworpen worden dan in gewapend beton. De nieuwe Senneville-Ile aux Tourtes Bridge die 7 millioen dollar gaat kosten en gebouwd wordt om het verkeer naar en van het eiland Montreal meer ruimte te geven, zal geheel uit dit materiaal vervaardigd worden, met 265 voet lange binten.

Andere pas voltooide bruggen zijn de Lewiston-Queenston brug over de snelstromende Niagara rivier ten noorden van dat watervallen in Ontario, die de Queen Elizabeth Highway met de New York Thruway verbindt; en de Sault St. Marie International Bridge, die 2¾ mijl lang is en $20 millioen heeft gekost. Ook de verschillende verkeerstunnels en viaducten van het moderne wegverkeer moeten we meerekenen met het grote aantal bruggen in Canada, dat in al haar verschillende soorten zich ongetwijfeld nog in aantal zal uitbreiden. Nieuwe industrieën die zich vestigen in de wildernis vragen om spoor- en autowegen. En naarmate het moderne verkeer zich uitbreidt, zullen de viaducten en tunnels in aantal toenemen. De dagen van overdekte bruggen behoren in Canada voorgoed tot het verleden.

Wij willen graag proefnummers zenden aan hen die ons blad nog niet lezen. Als U namen en adressen hebt, wilt U ons die dan even zenden? Ons adres is: Box 312, Station B, Hamilton, Ont.

Hartelijk dank!

Mannenpraat

De titel voor deze rubriek lijkt me uitstekend gekozen, maar nu zou ik ook graag zien dat de vlag de lading ging dekken. Het betekent dus dat onze mannen op de vereniging ook gaan praten met elkaar over de zaken van kerk en koninkrijk. Dat zal ook heus wel gebeuren, maar mijn vraag is, hoeveel mannen nemen aan zo'n gesprek deel? Al te vaak wordt dat overgelaten aan een paar geroutineerde sprekers, terwijl de rest van de aanwezigen luistert.

Dat verschijnsel kan op elke vergadering worden waargenomen. Wie ter classis gaat kan er van op aan dat het debat zich ontspint tussen de predikanten die min of meer thuis zijn in de besproken zaken; ouderlingen vragen zelden het woord. Op zichzelf heeft het zijn waarde om te luisteren, maar als het daarbij blijft dan komt de dood in de pot. Synode-vergaderingen ge' lijken soms op een vergadering van de Veiligheidsraad van de Verenigde Naties. Een aantal prominente sprekers behandelt de pros en cons van een bepaalde zaak en de rest van de gedelegeerden zit toe te zien. In kerkzaken zijn we op die manier bezig om een dominocratie te stimuleren.

Nu is een mannenvereniging geen officiële kerkelijke vergadering met gedelegeerden en wat dies meer zij, maar hier worden toch de grondslagen gelegd voor het goed luisteren naar en analyseren van problemen die worden behandeld. De mannenvereniging is naast een leerschool ook een oefenschool voor het formuleren van gedachten die men wenst uit te spreken. De Christen die het getuigenis van Christus moet uitdragen in de wereld van elke dag, kan zich hier bekwamen om zijn geloofs-overtuiging onder woorden te brengen. Er zou ongetwijfeld meer leven in de brouwerij komen als alle leden zich er op toe legden om het hunne bij te dragen tot de vergadering door niet alleen te luisteren, maar ook te spreken. Bijna iedereen moet deze kunst leren; geboren sprekers zijn er practisch niet.

Leden van de kerkeraad zijn in vele gevallen broeders die actief hebben deelgenomen aan de opbouw van de mannenvereniging. De mannenvereniging mag heus wel een bakermat zijn voor toekomstige ambtsdragers. dat komt de kerk van Christus alleen maar ten goede. Dan beseffe men echter dat die oefenschool ook ten volle moet worden uitgebuit om onze mannen te trainen in goed luisteren en puntig spreken. Daar moeten leiders gekweekt worden die hun plaats kunnen innemen, niet alleen in het alledaagse leven, maar vooral in de kerk van Christus. We merken maar al te vaak dat ouderlingen en diakenen het woord maar al te graag laten aan predikanten. Ze zijn nu eenmaal niet zo van de tongriem gesneden en kunnen niet duidelijk onder woorden brengen wat ze er van denken. Dat is een dodelijk gevaar, want dan ontaarden de kerkelijke vergaderingen straks in een bijeenkomst van welbespraakte predikanten in bijzijn van hun attaché's, met wie ze al of niet ruggespraak houden. Het zijn tenslotte nog altijd de ouderlingen die het toezicht hebben in de kerk, samen met de dienaren des Woords. het zijn heus geen handlangers van de predikanten.

We moeten dus onze mannen aan het praten hebben met echte mannenpraat. anders strooien we zaad waar we straks de bittere vruchten van oogsten. Het is de overtuiging van deze scribent dat vele kerkgenootschappen innerlijk ziek en verzwakt zijn, niet in het minst doordat men de zaak van Christus aan een paar mensen overlaat die overal tot in het oneindige over kunnen redeneren, terwijl de goegemeente het wel gelooft. Dan zijn dominees geen dominees meer, ouderlingen geen ouderlingen meer, mannen geen mannen meer en dus de kerk geen kerk meer.

Mannen, let up Uw saeck, ook met mannenpraet.

Chatham — Rev. L. Mulder

Alle inzendingen voor deze rubriek te zenden aan: Mr. T. Schinkel, R.R. 1, Amherstburg, Ont.

VROUWEN RUBRIEK

Redactrice: Mrs. A. Wagenaar
67 Victoria St., Blenheim, Ont.

VOOR ZIEKEN

NOCHTANS BLIJDSCHAP

Daar zou ik wel eens met U over willen praten: "over blijheid in tijd van ziekte".

In gedachten zie ik U daar liggen, thuis, of in het ziekenhuis. In het laatste geval gevoelt U zich ook nog vreemd en onwennig misschien. De dokters in hun witte jassen; de verpleegsters, óók in 't wit. Velen van ons zijn wel eens zo'n ziekenhuis binnengegaan. Op visite, of om zèlf behandeld te worden. Maar je onderging steeds weer de beklemmende gedachte: wat wordt hier véél geleden. Dat is onbeschrijfelijk. Mensen, die altijd gezond zijn, hebben daarvan niet het minste begrip.

Maar er wordt in een ziekenhuis (thuis ook natuurlijk) ook veel gebéden! Dat maakt alles direct anders. Die mensen belijden daarmee, dat ze weten, daar niet alleen te liggen. God hoort en ziet hen. Als alle andere wegen in de periode van ziek zijn, afgesloten schijnen te wezen, dan blijft die ene weg, de weg naar Boven, toch open. Je weet het dan: ik ben wel ellendig en nooddruftig, maar de Here denkt aan mij. Als wij soms geen uitkomst zien, omdat de ziekte zo lang duurt, en beterschap maar uitblijft, dan moeten wij niet vergeten, dat God ons nooit verlaat en dat deze dingen niet bij geval gebeuren. Jezus zei: Komt allen tot Mij, die vermoeid en belast zijt en Ik zal U rust geven. Jezus is zelf in nood en ellende geweest. Hij kan Uw nood begrijpen! Maar Hij heeft voor ons de straf op de zonde, n.l. de dood, overwonnen, voor U en voor ons allemaal. Hij wil de Hemel openstellen voor alleen die in hun ziekte en ellende nochtans op de Here vertrouwen.

Duurt de levensstrijd soms lang —
Is het donker om u heen,
Is uw harte droef en bang,
Zijt gij met uw smart alleen:
Richt uw ogen dàn naar Boven,
Waar u blijdschap wordt bereid.
Blijft maar bidden en geloven,
God geeft hulp ter rechter tijd.

Mrs. S. Vanderleeuw,
Dresden, Ont.

Boekbespreking

"THE CHURCH'S WITNESS TO THE WORLD", volume II, by Rev. Dr. P. Y. De Jong.

Ed. Pella Publishing Inc. — Pella, Iowa.

We zijn blij met dit tweede deel van Rev. De Jong's verklaring van de Nederlandse Geloofsbelijdenis. Toen we nog niet zo lang geleden — het tweede deel komt in vlot tempo achter het eerste aan — het eerste boek bespraken, hebben we de wens uitgesproken, dat onze verenigingen ruim gebruik zouden maken van deze verklaring, die niet onderdoet voor het veel geraadpleegde en voortreffelijke boek van J. G. Feenstra: "Onze Geloofsbelijdenis". "Feenstra" is ongetwijfeld overzichtelijker en systematischer ingedeeld. De verklaring, die we thans voor ons hebben, is echter veel meer up-to-date en gaat de probleemstellingen van vandaag niet stilzwijgend voorbij.

De verschillende artikelen van de Geloofsbelijdenis worden zeer uitvoerig behandeld. Historische achtergronden en perspectieven worden geboden, waardoor men niet zelden ondanks de populaire opzet van dit werk een goed beeld krijgt van de ontwikkeling van sommige dogma's.

Achter elk hoofdstuk volgt een aantal vragen, die nauw in verband staan met het behandelde. Deze vragen zijn uitnemend geschikt om een vruchtbare bespreking uit te lokken.

Dit boek laat de Schrift spreken en laat daardoor zien, hoe onze schone belijdenis een naspreken is van Gods geopenbaarde waarheid. Bij het citeren van de teksten zou naar onze mening wat meer exegese niet overbodig zijn geweest.

Zo kunnen wij ons voorstellen, dat iemand er wat moeite mee heeft, om een schriftplaats als Jesaja 6 : 10 (niet 8 : 10 zoals het boek zegt) in verband te zien met Gods eeuwig raadsbesluit tot verwerping van de verlorenen. Alles wat deze tekst in dit verband zegt, is, dat God in die situatie een oordeel van verharding zendt, een oordeel, dat echter van zeer tijdelijke aard is. Dit moeilijke gedeelte over de verwerping wordt overigens op uitstekende en indringende wijze uiteengezet en getuigt duidelijk van het feit, dat de schrijver de moeilijkheden van een beduidend aantal Gereformeerde theologen (Prof. Polman e.a.) op dit punt geenszins deelt.

Het is prachtig, zoals de auteur ons steeds weer middenin de situatie van onze tijd plaatst. Aangrijpend is zijn tekening van de nood van de hedendaagse mens, die zich wel bewust wordt van zijn morele falen, maar toch niet in staat is om vrede te maken met zichzelf, omdat hij de vergeving niet buiten zichzelf in Jezus Christus zoekt.

Het verheugt ons, dat de schrijver bij de bespreking van de artikelen over de Kerk Calvijn op een royale manier aan het woord laat en zich niet laat lenen voor allerlei scholastieke onderscheidingen en redeneringen, die we helaas ook in onze kringen nog niet te boven zijn. Ook vermijdt hij het gevaar, om van de onderscheiding tussen zichtbare en onzichtbare kerk een strenge scheiding te maken.

Aan het eind van dit deel vinden we, zoals het bij een dergelijk werk behoort, een tekst- en naamregister. Het zou goed geweest zijn, om ook een zaakregister hier aan toe te voegen, niet zozeer terwille van een lui publiek, doch wel vanwege de rijkdom en omvang van wat ons hier geboden is.

Met deze enkele opmerkingen willen we volstaan.

Wanneer we weer eens de klacht horen, dat we hier geen goed studiemateriaal en goede bronnen hebben voor onze verenigingen, zullen we onmiddellijk de vraag stellen, of men bekend is met de twee delen van Dr. De Jong's verklaring van de Geloofsbelijdenis.

Waarmee we maar willen zeggen, dat dit werk een "must" is voor onze societies.

Het sterkt ons en moedigt ons aan, om in hetzelfde geloof dat de vaderen hadden, getuigen te zijn van Christus in de wereld van vandaag.

A. De Jager.

Onze beste wensen!

Op 6 October j.l. werd het huwelijk van Mary Theresa Hendrika Aandewiel en Andrew Draaistra door Dr. R. Kooistra bevestigd in de Ebenezer Christian Reformed Church te Trenton, Ont. Het jonge jaar vestigde zich 61 Shute St., Trenton, Ont.

The Children's Bible

HET KLEUTERVERTELBOEK
(In de Engelse taal)
van
ANNE DE VRIES
Prijs $ 4.95
Uitgegeven door
KINGSTON TRADING COMPANY
P.O. BOX 793, KINGSTON, ONT.

REISBUREAU
O. K. JOHNSON & CO., Limited
TORONTO, 697 Bay St., EM 6-9488
BARRIE, 107 Dunlop E., PA 6-6525
SARNIA, 131 N. Front, ED 6-6169

WILLEM G. POOLMAN
advocaat
notaris
meester in de rechten
330 Bay St., Toronto 1, Ont.
(hoek Bay/Adelaide St.)
tel.: EM 3-1334

Lambert Huizingh
Accredited Public Accountant and Auditor
Commissioner for taking Affidavits
Box 315
BRADFORD, ONT.
Telephone: PR 5-2282
139 Albert St.
OSHAWA, ONT.
Residence: AURORA, ONT.
PArkview 7-9797

De Ruyter's Muisjes
KINDEREN ZIJN ER DOL OP
P.O. Box 826, HAMILTON, Ont.
P. de Ruyter & Zn. N.V., Baarn
Imported by: VAN's Imp. Ltd.,
Hofleverancier Ao. 1860.

Weerzien in Canada

Ook Uw ouders kunnen deelnemen aan de
ACHTSTE FAMILIEBEZOEKREIS
georganiseerd door "WEERZIEN OVERZEE", orgaan van de Ned. Chr. Reis Vereniging en de Chr. Emigratie Centrale, in samenwerking met N.C.R(adio)V., de C.P.B., de N.C.V.B. en de C.B.T.B.

ACHTSTE CANADAREIS 1963, REISSOM v.a. f 1213,64
Heen: Rotterdam 22 Mei 1963 met de "Rijndam" van de H.A.L.
Terug: Montreal, 8 September 1963 of 3 Oktober 1963, eveneens met de "Rijndam".

Vrijblijvende inlichtingen worden U of Uw ouders gaarne verstrekt door het Centraal Bureau der NEDERLANDSE CHRISTELIJKE REIS VERENIGING, Weteringkade 22a, Postbox 1035, DEN HAAG, Tel. 859302.

H. H. Textielhandelaren!

Wij kopen in met de grootste Hollandse inkoopcentrale, en daarom zijn onze noteringen de laagste, oordeelt U maar!

HEREN INTERLOCK BROEKJE,
J-Sluiting, brede rib, verkrijgbaar in alle jongens- en mansmaten. Maat medium geadvis. prijs 99¢, en andere maten in verhouding.

HEREN WINTER ONDERGOED,
Ecru interlock, lange broek, borstrokken met korte mouw, verkrijgbaar in de maten M.L. Publieksprijs geadv. $ 2.15 per stuk. Zwaarder van kwaliteit dan de meeste merkartikelen.

DAMES ONDERGOED,
Directoirs merk "Narcis", geadviseerde prijs 85¢ in de maten 42, 44, 46. Thermos kwaliteit, zware kwaliteit dames directoirs in de maten 46, 48, 50, $ 1.50 per stuk.

MEISJES DIRECTOIRS,
in de maten 1 en 2, in de kleuren rood en blauw, leeftijd van 1 tot 5 jaar, heerlijk warm en sterk, elastiek in pijpjes, prijs voor het publiek geadviseerd, 79¢ per stuk.

Voorts DEKENS,
in een zeer grote verscheidenheid, ook in de extra grote maat 75 x 91", pracht collectie.

Zware flanelen LAKENS, 70 x 96", enz. enz.

WINKELIERS,
geef ons Uw order, U krijgt de goederen als zichtzending, en franco levering binnen een straal van 200 mijl.

HUISMOEDERS,
wij geven U graag de adressen door waar U deze winterartikelen kunt krijgen in UW omgeving.

BETER EN GOEDKOPER TEXTIEL KOOPT U BIJ:
P. C. PASTOOR
IMPORTER OF FINE TEXTILES
72 Confederation Dr. — Scarboro, Ont.
Phone: AMherst 7-2884.

ELKE FIVE ROSES ZAK BEVAT BLOEM VAN DE HOOGST MOGELIJKE KWALITEIT

Gelukkig Kerstfeest! Prettige Besparing!

Ga naar huis voor de feestdagen — Ga per GREYHOND

Het is zo gezellig thuis te zijn met de feestdagen — en hoe de wegen ook mogen zijn en hoe het weer — U kunt er op vertrouwen dat Greyhound U (en uw pakketten eveneens) warm, comfortabel en veilig thuis brengt.

Vraag Uw plaatselijke Greyhound-agent naar de lage Kerstmis tarieven voor uw bestemming.

GREYHOUND

BOOK BULLETIN No. 14 — THE NELSON CLASSICS

If you would like to give the best ever written in the English language, the Nelson Classics *may very well be the answer. The famous classics are reprinted and bound in a fine cloth binding in a small uniform size: 6¼ x 4¼ inches. The paper is of excellent quality, they have gilt edges and tinted tops. Over a hundred titles are available, 300-500 pages and* only $1.35 each. *We mention just a few titles:* Windsor Castle (*Ainsworth*), The tower of London (*Ainsworth*), Little Women (*Alcott*), Good Wives (*Alcott*), Fairy Tales (*Anderson*), From Arabian Nights (*Anon*), The Confessions of St. Augustine (*tr. by Pussey*), Pride and Prejudice (*Austin*), The Pilgrim's Progress (*Bunyan*), Alice in Wonderland (*Carroll*), Pinocchio (*Collodi*), Robinson Crusoe (*Defoe*), A tale of two cities (*Dickens*), David Copperfield (*Dickens*), Christmas books (*Dickens*), Ivanhoe (*Sir Walter Scott*), Black Beauty (*Sewell*), Quo Vadis (*Sienkiewicz*), Heidi (*Spyri*), Treasure Island (*Stevenson*), Uncle Tom's Cabin (*Stowe*), Gullivers travels (*Swift*), The Swiss Family Robinson (*Wyss*), Poems (*Arnold*), Poems (*Browning*), Poems (*Keats*), Poems (*Wordsworth*). *Each book* only $1.35, *two or more postage paid. We mail to any address you specify, and giftwrap for a small additional charge, if requested.*

Yours truly, Gerry Denbok.

Burlington Book & Bible House
Mail-Order Dept. Box 381 — Burlington, Ontario

CALVINIST-CONTACT
DUTCH-CANADIAN CHRISTIAN WEEKLY
P.O. Box 312, Station B, Hamilton, Ont.
Phone 547-1488 and 547-1489
Editorial Committee: Revs. J. Geuzebroek (president), F. Guillaume, Dr. R. Kooistra, J. Van Harmelen, A. H. Venema (secretary).
Managing Editor: D. Farenhorst.
Publisher: Guardian Publishing Company Ltd., Hamilton, Ont.
Calvinist-Contact is published Friday every week.
Closing date: Saturday before date of issue.
Subscription price: $ 4.00 per year.
All communications should be addressed to the office of Calvinist-Contact, P.O. Box 312, Station B, Hamilton, Ont.

Characters and names in fiction stories in this weekly are imaginary. Contents may not be reprinted without permission of the publisher. The publisher will not be responsible for the loss of any manuscript, drawing or photograph. The publisher accepts no responsibility for opinions by its authors.
Please inform us immediately of any change in your address.

CHRISTIAN COURIER
A SUPPLEMENT TO CALVINIST-CONTACT

Editors: Rev. F. Guillaume, (Mrs.) Bernice Schrotenboer, (Mrs.) Ineke Parlevliet.

Managing Editor: D. Farenhorst.

Publisher: Guardian Publishing Co. Ltd. Box 34, Station B, Hamilton, Ont. Phone 547-1488 and 547-1489.

Characters and names in fiction stories in this weekly are imaginary. Contents may not be reprinted without permission of the publisher.

The publisher will not be responsible for the loss of any manuscript, drawing or photograph. The publisher accepts no responsibility for opinions by its authors.

Would it be Strange?

Recently someone from Western Europe was allowed to cross the border into a country behind the Iron Curtain. He found an opportunity to speak privately to a young man, who told him frankly, "I want to flee and you may publish this in the headline of every paper! Here are thousands of young people who want to! In fact everyone longs to escape, except maybe for a few percent. I don't know how long I will be able to bear it and when I will try it. Out of every ten who make the attempt, only one succeeds. Even if I would be among those nine who are captured or killed, then I still have nothing to lose, because to live here is so much as being dead!

The man from Western Europe did not know what to say. Was it that bad? However, the young man was not finished yet. He wanted to continue, but hesitated. "When you go back to your country," he said, "do you think that your boys and girls would find it strange if you ask them to pray for us here? If you think so just forget about it, but it might be that a few can understand our circumstances and the unrelenting anxiety we experience."

This young man lives under communist tyranny and slavery. He knew that it would be difficult for us to understand the prevailing conditions behind the iron curtain, which compells them to make desperate attempts to escape. Therefore because we are not aware of their plight he could hardly expect us to consider it a matter of prayer. Yet he felt that our prayers are needed, even if he was hesitant in asking for them.

What do we know about the sufferings these people have to go through? We grumble many times if things do not go the way we want them to go, but for the rest we are so engrossed with our own life, that we have little time to think about others. Of course, when we read of accounts like this, we may mention it in our prayers, but we soon forget the incident and are occupied with our own problems.

We should thank him that he did ask. Because this is not only a matter of showing neighbourly love, not even a fulfilling of the commandment that we should pray for one another. It goes far deeper. Why is it that those behind the Iron or Bamboo Curtain have to suffer so much, while we enjoy a quiet, happy life? Certainly not because we are better than they and certainly not because they deserve a harder life than we do.

Why is it that this boy asked us to pray? Could it be that God is using this young man without him knowing it, to call us to repentance? This would not be the first time that God works His will in our lives that way. We read about similar circumstances in the Bible. When the ten tribes of Israel, for instance, were led captive into Babylon, the two tribes of Judah were called to observe the tragedy of their fellow men in order that Judah might repent.

Let us not think that we do not need the call to repentance since we are a Christian nation 'par excellence'. O yes, the name of God is often mentioned and we have fine Christian attitudes and customs! But God looks behind this all and searches our hearts. He wants to know what is the motive for all our activities, whether He is the centre and the aim, or we ourselves.

It could very well be that those people, who live under the stress of communism have to suffer for our sake! And if we do not observe God's hand and response to His call, our fate may even be worse. Our friend behind the Curtain finds life unbearable and wants to flee. Maybe he is dead already! Who knows?

It was not strange at all to ask whether we on this side of the Curtain would pray for those on the other side. We will, both old and young! However, our prayers would be inadequate if we only pray that their suffering and hardships may cease. We should pray at the same time that their suffering may lead us to a complete surrender to an all-wise omnipotent God.

U.S. farmers help CROP (Christian Rural Overseas Program) reap a harvest of hope for the world's needy. The volunteer CROP workers shown above load a truck with corn for shipment abroad.

WHAT IS CROP?

Tell an American that two-thirds of the world's people go to bed hungry and chances are he won't believe you. Even if he does, he's likely to respond, "That's terrible, but what can I do about it."

Individually, there is little he can do about it. But working together, Americans can share their abundance with the two billion persons who climb into bed (if they are lucky enough to have a bed) with empty stomachs.

Member churches of Church World Service — long concerned about the world's hungry — have adapted their shipping and overseas distribution facilities to handle foodstuffs collected in community appeals. The appeals are known as the Christian Rural Overseas Program (CROP).

Since 1947, CROP has handled $14 million worth of supplies for export to relief agencies overseas. In addition, contributions have paid for the handling and distribution of a half-billion pounds of government-donated food valued at $46 million.

Yet feeding hungry people for a few weeks does little to solve the problems that caused the hunger in the first place. Aware of this, CROP is gearing more of its aid toward "self-support" programs, especially in Latin America, the Middle East, the Congo, Korea and Hong Kong. Hundreds of the thousands of refugees from famine-struck Red China have already overtaxed Hong Kong's food supply and made the situation critical.

Recently, a road project in southern Haiti was in danger of being abandoned because of a lack of funds. CROP offered food gifts as "work payments", and the project was completed. Not only were the road workers able to provide for their families and themselves in a dignified way, but the completed road connected a remote village to a main highway. Soon after, industry moved into the area, creating work for the unemployed of the village.

Expressing their gratitude in a letter to CROP, the villagers said that "aid in this form is a neighborly handshake, not a degrading hand-out."

In Greece, CROP contributions are giving crippled youths the opportunity to receive vocational training. For a Korean orphanage farm, CROP has earmarked a shipment of clover seed to grow cattle fodder. In an unusual land conservation project in Algeria, CROP distributed wheat as part of the wages paid to Arabs who planted trees on barren, eroding hillsides. Tools and a tractor have been sent to an orchard project in Jordan and a CROP windmill is generating power in an Italian village.

Each harvest time, CROP conducts 650 community appeals in the United States. About 75,000 volunteers — farmers, clergymen and youth — canvass farmers in their respective states for corn, wheat, rice, beans, cotton and other commodities.

They have little difficulty in reaching their goals.

"When our natural desire to help others in need is reinforced by a vehicle such as CROP, we gain the satisfaction of being a part of a force for good in the world," said an Iowa farmer who is a regular supporter.

Shipments are made only after a careful analysis of the world situation by Church World Service. Arrangements are always flexible enough to permit re-routing of food shipments to areas hit by natural and man-made disasters.

Grains are sometimes sold and the cash used to buy "self-help" materials or foodstuffs native to the recipient country. On one occasion, about 47,000 bushels of corn were exchanged for a high-protein soybean food, which had the advantage of less bulk and proportionately higher food value.

All aid is given solely on the basis of need, without question of race, creed or politics. To date, 59 countries have been aided by CROP's "ambassadors of peace".

CROP has been functioning under the auspices of the World Council of Churches for a number of years. Individual churches or groups lose their identity in the program, since everything is marked CWS (Church World Service).

SALEM Christian Sanitarium Association

by A. Vandermaas, M.D.

To many of our readers the name "Salem Christian Sanitarium Association" has become familiar recently. About a year ago Calvinist-Contact devoted some attention to this organization in connection with the start of its membership enrolment. Its first general meeting, held in the spring of this year, was attended by a good number of people who, I am sure, brought home more than just the memory of the name Salem. And further the deacons of the Christian Reformed Churches in Ontario have spread the name of Salem by holding regular offerings for this cause. At present there is an indication that other churches will soon join this effort.

However, there will be many people yet in our circle who know very little or nothing about Salem. And those who have followed the little bits of news that have been spread would no doubt like to know what has been done in the past months and how close the organization is to the opening of a mental hospital. In this article I shall try to answer these and several other questions.

When we speak about a mental hospital we use this term because it is the common name for an institution where mentally ill patients are being treated. However, Ontario law makes a distinction between a mental hospital and a private sanitarium. A mental hospital is a public institution to which consequently every and any patient can be admitted, irrespective of race, creed or other grouping. Also, the treatment in such a place may never be of an exclusive nature, but should be the generally recognized psychiatric treatment. It may, in other words, not be based on a religious conviction.

Here we see again demonstrated, just as with the public school system, that religion is considered not to have anything to do with these areas of life. The Canadian and Ontario Governments both adhere to the most generally recognized stand in these matters and that is that a person's faith is not only his private affair, but also should have no influence on the other aspects of his life. The fields of education, psychiatry, economy and many others are considered as "neutral". When a person's faith influences these fields, this is seen as a distorting factor, which should as much as possible be banned and certainly is not allowed when the government subsidizes the affair.

The dominating position of this opinion should not amaze us at all if we realize that the world has lost sight of the fact that man is a totality and that as a totality his entire being is under the control of his heart. His heart influences and determines all his activities, whether feeling or thinking or willing or any other aspect of his being. When David prays for the renovation of his whole being to remove the grievous wound of sin, he cries out in anguish of soul: "Create in me a clean heart, O God; and renew a right spirit within me" (Ps. 51:10). When Jesus wants to point out the fulness of man's corruption, he says to his disciples that the evils of fornication, murder, thefts, etc., come out of the heart (Mark 7:20-23). And when we believe that sin penetrates all the aspects of man's being, we at the same time admit that they all stand under the control of the heart. We could call the heart "the root of man's existence" or "the religious centre of man". When this heart is rooted in God and goes out to him all the aspects of man show the marks of this. Then man tries to let his entire being be nurtured and guided by his faith in God. However, when the heart is entirely or partly turned away from God, then man's actions are guided by some other principle and certainly no connection is seen between faith and everyday life. That is why in a Government subsidized mental hospital faith is only seen as a non-relevant and disturbing factor.

Fortunately, however, the law also knows private sanitaria and these have to adhere to the Private Sanitaria Act. For a private sanitarium no government grants are available, but on the other hand it is free to limit admissions to patients belonging to a certain group and it may introduce "private" or "exclusive" elements into the medical treatment. The Private Sanitaria Act gives certain limitations, but these are mainly of an administrative and legal nature and are only helpful in general. It even seems that the Government has no final say in the location to be chosen for a private sanitarium. In other words, such an institution has to finance itself, but is free in the introduction of a religious element, in the selection of patients from a certain group and in several other matters. This sufficiently explains why our organization has applied for a charter under the Private Sanitaria Act and not under the Mental Hospitals Act. It also explains the name of our Association, which reminds us of a Sanatorium, a hospital for tuberculosis.

A question that will come up with many readers is: what kind of patients can be submitted to this future mental hospital of ours? Let me say right now that Salem is not going to be a rest-home or a home for the aged. It will only be a hospital for mentally ill people. The Board of Trustees has felt from the start that homes for the aged should be erected, if so wished, in several places to serve only that place and its immediate surroundings. Elderly people are usually mentally fit or only slightly disturbed and their relatives will therefore want to visit them frequently. As a matter of fact, regular contact with their relatives often keeps old people from becoming mentally disturbed. Moreover, a home for the aged is a much cheaper enterprise, which can easily be started on a smaller scale. And further, the Minister of Health for Ontario has no liking for small institutions that are somewhere half in between a rest-home and a mental hospital. Therefore he would most likely object to the granting of a charter if we were to organize something on that scale. However, if we plan a good mental hospital falling entirely within the Private Sanitaria Act, it will be much harder for the Government to refuse us a charter.

Another consideration is the payment of the cost of hospitalization by the O.H.S.C. (Ontario Hospital Services Commission), the body which pays for hospitalization in a general hospital. This commission only pays institutions which have been approved by the Minister of Health for such payments. It is obvious that only a good, lawful set-up will make this approval possible. And this will be the only money we shall be able to collect from the Government.

Recently the O.H.S.C. has changed its policy regarding the payment of hospitalization costs for mentally ill. It used to pay regardless of the nature of the diseases but now it only pays for so-called "acute cases". This means that no payments will be made by the Commission for a mentally defective or a senile disturbed patient who has to stay in the hospital for the rest of his life and where treatment is not effective. The relatives will have to meet the cost for these cases. But every mental disturbance that comes up in a short period of time, which is called acute by psychiatrist and for which treatment can usually do much good, will be paid for by the Government on a cost per day basis.

On the financial and insurance aspect we can therefore conclude that no government support can be expected for the erection of a private mental hospital. The maintenance will be paid for acute causes only through the O.H.S.C. provided the Minister of Health approves the institution for this. Approval will probably be given if the hospital is properly planned and managed as a mental hospital should be.

The organization of the Salem Christian Sanitarium Association is a matter on which questions are often asked. The answer to that should first of all be that the association is not affiliation with any church. It has a Board of Trustees, which is elected by the

(Continued on next page.)

Number Twenty-three of a Series

THE SCREWS ARE TIGHTENED

by Ineke Parlevliet.

Mr. Van Dongen agreed wholeheartedly with his wife. "Don't go, John. Helen and your wife need you at home! I can't tell you how glad I am that at least one man lives permanently at my house. Dick is hardly ever home, John's whereabouts are still unknown and I don't dare to return either. At the time of the airborne invasion I believed like so many others that the war had ended. So I came home, but my joy did not last long. Van Voorst, one of the 'good' policemen here, warned me that the Germans were still looking for me. I hated to leave my wife under the present circumstances, but I had no choice. I really felt that my prayers were answered when you came to live with my family. So don't leave our home because of us. There is a secret hiding place in the house, you know that. Use it in case of trouble. Don't show yourself outside. It's hard and quite a sacrifice, I know, but it is better than working under the most miserable conditions for the Germans. As an evacuee you are perhaps in a better position here than the Waterdammers. Should the Germans come to look for you, you can evade them somehow."

Uncle John returned to the village much relieved. He had made up his mind: He was not going!

That night many Waterdammers could not sleep. How many people would show up the next morning? And what would happen if the required number were not there?

It was still dark when early in the morning quite a large number of young and older men trudged reluctantly to the police station, their lunchpails — or bags — in their hands. The men were counted and then loaded in huge trucks to be transported to the defensive works, about 40 miles away. Only then it became evident that the men were not coming home that night. They were going to be lodged in barracks. The men who had registered were furious. If they had known this they certainly would not have shown up! But it was too late. The Germans, wellknown as good organizers, soon had the men on the way to their new destination.

The Waterdammers wondered how many boys and men had gone to the police station. Many contradictory rumours circulated during the day. Some said that there were at least 1,000 men short; others said that more than 3,000 had registered themselves. No one was sure. At the end of the day a new rumour spread: There were 800 men short and the Germans were going to take measures the next day. Again many people lay awake that night, praying that nothing serious would happen.

The next day there was hardly a man to be seen in Waterdam. Even women and children remained indoors as much as possible. Nothing happened, nor the next day and the day after. Then Sunday came. The Waterdammers felt relieved: The Mofs must be satisfied with their catch, for nothing unusual was said or had happened. As always the churches were crowded. In these times of despair and darkness people realized again that their only and greatest help was their God. He was the only One who could help out and save them . . .

Uncle John had followed the advice of his brother-in-law. He was not going to leave the house, not even one step. He hated to miss the church services, especially now that the hydro was cut off and one could no longer listen to the radio. But at least he could still read a sermon at home, and take care of his 4 year old son Bobby at the same time. Suddenly dropped what he was reading. The door of the house was thrown open and the family stormed in. Was church over already? They had only left half an hour ago! What was wrong? Uncle John hurried to meet them. "The Mofs held a razzia in the church!!", his son Albert shouted. "About ten of them were posted at the entrances, while others went through the pews and ordered the boys and men to come out. At least fifty of our people have been taken."

Mrs. van Dongen wept silently while Uncle John shook his head in desperation. His wife threw her arms about him: "John, how happy I am that you stayed home . . . but please, please be careful," she pleaded. "Promise that you will not leave the house . . . Those Germans have no regard for life . . ."

"I promise, Henny," he answered softly. "I know how they act . . ."

(To be continued.)

SALEM

(Continued

membership. Because the All Ontario Diaconal Conference of the Christian Reformed Churches of Ontario contribute so much in financial and other ways it nominates for the election of five of the twelve Trustees. This Diaconal Conference however has no organizational ties with the Christian Reformed Churches. This body has given such good support to our association because the care for the mentally ill is a typical work of mercy and therefore an excellent project for the deacons of any church that can subscribe to our basis and purpose. **We would welcome deacons of other churches of reformed persuasion to enter into the same relationship with our association** and a representation in the Board of Trustees can be worked out.

Salem is limited to Ontario as far as **organized** membership enrolment and diaconal support is concerned. This is done because future patients from other provinces will be few. There will often be insurance difficulties when provincial borders are crossed. However, **anyone outside of Ontario may become a member** and patients from other provinces will be accepted if financial arrangements can be made. Also support from churches and organizations from other provinces is welcome.

The development of the past half year are several. Shortly after the first general meeting the application for a charter ran into opposition from the Government. However, personal explanations of our intentions to the Minister of Health have brought about a change in his feeling and we hope the result will be that we become incorporated shortly

The Real Estate Committee is busy looking around for a farm, suitable for our purpose. This may take some time, but the Board of Trustees does not feel that the operation of a hospital will start within the next few years yet.

Contact with other churches is progressing. This contact is naturally made near the top. Members of churches friendly to our cause can be certain that one or more ministers of their church have been approached by us.

There are certain needs to be mentioned also. The Board of Trustees feels it is badly in need of experience in this kind of work and it is looking around for ways and means of obtaining some of this. Then we shall need a Christian psychiatrist and this also creates problems. Any doctor coming in from outside of Canada has to work in a Canadian hospital for two years and write Canadian examinations. Still it would be of advantage if we could have a psychiatrist who can talk the Dutch language.

And then we need a much larger membership. Not in the first place for financial support, although we shall not reject this. I mentioned before that the All Ontario Diaconal Conference takes care of the larger part of the financing through church offerings. But we feel that a project like ours, because of its size and because of its nature as Christian charity work, needs a large association standing behind it. This work cannot be carried on by a few hundred people. It needs the prayerful support of all reformed people in Ontario. The Board of Trustees would feel very happy if it knew it was acting for several thousand members and it would welcome the idea of having that many people discuss and vote upon its activities. Therefore the membership fee has been kept very low at $2.50 per year. This is an amount that nearly everyone will readily spend for a purpose as Salem's. Especially if he is then assured that, if he or any member of his family would ever become mentally ill, he could turn to Salem and its staff for help. Associations, groups, churches, etc. can also become a member, in this case for $10.00 per year. This gives a group one vote at the membership meetings. All that is required, except for a membership fee, is agreement with the purpose and basis of the Association. You may contact your local diaconate or Reverend J. Vanharmelen, R.R. # 2, Whitby, Ontario, for this purpose.

Let us put our united strength behind this new and necessary project, which has already been developed so extensively by reformed people in several other countries.

THE FEDERATION OF CALVINISTIC UNIVERSITY CLUBS

A few days ago we were witness of the graduation of 18 students of the Hamilton District Christian Highschool. In his address to the graduates Rev. De Jager of Toronto pointed out that we have to be profitable servants. One day we shall appear before God and He will judge: profitable or improfitable.

As students at secular Highschools and Universities, we feel this too, but it is not an easy task. We have to know where we stand for. At the McMaster University in Hamilton there are some 15 to 20 students from Reformed homes. We have our study club and every two weeks we have our meeting in the Hamilton Christian Highschool. Although most of the members are undergraduates, there are some of graduate level and teachers as well. We have a tremendous steering power in our local minister, Dr. P. Y. De Jong.

It is felt at our club that equipped with sound principles only we can be a witness and a salting salt. It is with this idea in mind that we have turned to Abraham Kuyper as our guide. The study topics for this year are found in his book: "Lectures on Calvinism". In these lectures, which Kuyper delivered at Princeton University in 1898, we find the controlling principles of Calvinism. in each department of life. We have had very good discussions, better than in years before.

This year we have a tremendous increase in membership from first-years students and that is a very promising sign. It is therefore that the board has made plans to reorganize the club in such a way that we can be accepted as a McMaster recognized student club. A handicap thus far has been the total membership. However, this year we seem to have the minimum required. A new constitution will be drawn up as soon as possible. The advantages of being a recognized club are great. We then have the right to hold our meetings right at the campus with the opportunity of attracting more students.

Henry R. Boer, secr.
McMaster University.

Editor's Note

We want to thank Mr. Boer for this write-up, which we gladly publish in our paper. We would welcome reports from other parts of the country as well.

The Calvinistic University Clubs are doing a fine but difficult job. They perform their task among students at predominantly modern universities in Canada, and they deserve the interest and especially the prayer of our people.

We would encourage our students to keep us posted on their club activities and developments all over the country. Their work is highly appreciated, and our paper will gladly try to reserve space in its columns for their reports.

Editor.

Dr. P. Y. DE JONG — REV. F. GUILLAUME
Dr. R. KOOISTRA — Dr. P. G. SCHROTENBOER

SERIES OF OUTLINES ABOUT ISRAEL'S JUDGES

No. 5

THE LORD IS GONE BEFORE HIS PEOPLE

(Judges 4)

BACKGROUND NOTES

a. This chapter tells about God, for Whom nothing is too difficult. His Name is Jehovah, the Covenant God, the God of His people. He takes care of them. Although they by their deeds deserve that God will forsake them, He listens to their cries and turns to them in mercy when they call on Him. Behind all this we know God's plan to safeguard Israel in order that in the far future, the Messiah could appear among them as the only Saviour of a world lost in sin.

b. God performs His sovereign decrees in the way of human decisions and deeds. Also in this chapter these activities on the side of man fall short and are covered with sins. Barak wants to obey only on condition that Deborah will go with him. Heber is a friend of the enemy. Betrayal plays a role in the story as can be seen in vs. 12. Jael uses plain deceit in the way she kills Sisera.
On the other hand we find Barak placed in the row of heroes of faith in Hebrews 11 and Judges 5:24 says about Jael, "Blessed above women shall Jael the wife of Heber the Kenite be".

c. This chapter tells the story. Many details however are explained in chapter 5, Deborah's song, in which she sheds prophetic light upon the things that happened. Therefore, although we limit ourselves to chapter 4 in this outline, you should read both chapters before you start making your essay about our subject.

OUTLINE.

a. vs. 1-3
After Ehud's death the people didn't know themselves anymore as the people of the Lord, and they forgot the command of the Lord not to tolerate the Canaanites. If you compare vs. 2 with that told in Joshua 11:10-14, can you imagine how deeply Israel's faith went down? The heathen Jabin was mighty. Would you think that the force of his armed vehicles was invincible? He oppressed Israel in a really terrible manner. The people didn't even dare to use the normal roads, see 5:6. Why did the Lord chastise His people so heavily? Can something like this be seen in the fears which plague our world today?

b. vs. 4-9
Vs. 4 tells two things: that Deborah was a prophetess and that she judged Israel at that time. If you think that this is confusing, because the oppression by enemies in this case coincides with the leadership of a judge, you should consider that Deborah lived in the midst of the country while Jabin plagued the people in the North, where the tribes of Naphtali and Zebulun dwelled. At the end of a long period of 20 years the people called on the Lord again and at the same time they sent messengers to Deborah. God had appointed a woman to perform such a great task in Israel. Does this fact say something about the attitude of the men in those days Deborah knew exactly what should be done. She called for Barak and in the name of the Lord she commanded him with 10,000 men to go to the mountain Thabor. Notice especially that she declared that the Lord was going to give the enemy into Barak's hand. Consider now Barak's faith. Did he use it? Did he accept what Deborah told him? How then can the New Testament portray him as a hero of faith? Does 5:1 give you some light in this? His answer to Deborah was only the beginning. How did Deborah react to it? Notice that again a woman will put to shame the man.

c. vs. 10-17
The fact that Barak had to bring 10,000 men to Thabor was peculiar, because it would attract Sisera without any doubt. The mountain was located in the midst of a wide plain, where Sisera would receive all opportunity to bring together all his chariots of iron. In his eyes it would be a very easy triumph. How did Sisera know that many soldiers were on the mountain? Pay attention to Heber, mentioned in vs. 11. Did he have any connection with Israel? Did he support them? See how the Lord rules everything. Heber should stay far in the South with his people, but one day he moved to the North. Did God need him there? Could it be because of his wife? Do you think she was a believer? Try to prove that Sisera and Heber knew each other in a friendly way, see vs. 17 and 18. The decisive struggle is described in 14-16. Deborah said what should be done. "Up!" she said, "Up! for this is the day in which the Lord has delivered Sisera into thine hand: is not the Lord gone out before thee?" Emphasize that in the light of our Lord nothing is impossible. His work of deliverance is described. The Lord means to take away also our fear. Suddenly the 10,000 men came down from the mountain, just at the moment that God from heaven confused Sisera and his invincible power, see 5:20. "The mustering of Israel's fighters coincided with a storm in which the Kishon, normally a dry riverbed, rapidly became a raging torrent in which the whole chariotry was engulfed." The defeat was complete and definite, not by the courage of men but by the power of the Almighty One. Only Sisera fled away on foot.

d. vs 18-24
He fled to the tent of Heber. Why just there? Jael was anxious to hear word about the war. She hoped and prayed for Israel's triumph. She saw Sisera coming and immediately she understood the situation. She bade him welcome and took care of him. She could have said, "Go on," for the pursuers would certainly have found him. Although she was led by deep love to the Lord, her manner of acting cannot be defended. Don't try to do it. Show that she was a sinner, but at the same time she was used by God. The word spoken by God's prophetess should be fulfilled. She gave Sisera to drink. The New Bible Commentary says, that this drink had a markedly "soporific" effect. Don't forget that pitching the tent was a woman's work in Israel. It was simple for her to use the materials. Do you agree that vs. 22 sounds as a laughter? How do you explain it? Pay much attention to vs. 23. Here we learn the meaning of this whole chapter. Chapter 4 describes what God has done. Still today the Lord goes before His people. We should not fear but believe. And Jesus Christ is our Judge.

Repeated Request

Attention: "Willow No. 10"

We have received a number of letters for "Willow No. 10" and we are anxious to send them on to the person, who placed the "ad". However, the name and address of this "advertiser" has been lost in the mail. Would "Willow" please send us her name and address once more?

Book Review

by Cor W. Barendrecht.

•

Get Ready

What getting ready means, most of the readers in Canada well know. They are acquainted with what is involved in getting ready for immigration and for moving. They know what is involved in changing from a familiar environment to a strange one. Not too many people, however, will be familiar with the idea of getting ready for the armed forces. True, there are youths who are serving their country on a voluntary basis, but they are few. And in many instances they go into that service unprepared. They may have passed medical and psychological tests. They may have come out on top in their screen test. They may have filled out all the required blanks, but yet not be prepared to face military life. After the confusion of the first days, they will find their way through the new alleys of life-in-uniform. It is then when they might discover that they were not ready to face the soldier's life of the day. They feel perhaps that they need more than they are equipped with. They need arms of the spiritual kind.

During the Second World War, the Young Calvinist Federation has become aware of this need, and has felt that something should be done for the servicemen. It began sending a little devotional booklet, called **Spires**, to young men in the armed forces whose addresses were known. The Federation's periodical **The Young Calvinist** was also distributed among the men under arms. In co-operation with the Board of Home Missions and the Chaplain Committee of the Christian Reformed Church, the YCF recently has brought out a booklet entitled: **Get Ready!**

Written by the reverend G. Bernard Dokter, who for four years served as a chaplain, the little booklet informs servicemen, soldiers-to-be, and parents about things they should know. In language that can easily be understood the author gives information about some of the problems those in military service meet up with. It is also recommendable reading for students. Many topics discussed are identical to the experience of other young people, whether they attend institutions of learning or are employed on the labour market.

After an introductory "Why Get Ready?," in which the character of the battle involved is discussed, the booklet has a chapter on flag waving, introducing the reader to the nature of service.

A second chapter on "Packing" stresses the need to carry a Bible and to read it regularly. Says the author: "You will not have time to read the Bible; you will have to take time."

The problem of separation from loved and beloved ones is discussed in the third chapter. Every young man and woman must face questions on love, background, likes or dislikes, religion, and development with regards to marriage.

"You are on your own" that is what the following chapter is about. "You are now standing on your own two feet. If you are to succeed on your own, you must walk with God," concludes the writer.

"The First Days" are the ones in which the pattern is set for the days following. "Good habits developed in the beginning will go with you all the way."

"Tell me who your friends are, and I will tell you who you are", so the saying goes. The chapter title "Satan's Side-Kicks" seems somewhat out of place here, but what follows is worth reading. A number of character sketches brings out the kind of persons that you ought not to make friends with.

The next chapter deals with Christian life — incidentally chapter seven, perhaps a symbol of fulness? Our Christian life cannot stand still. It has its ups and downs. Life is like an elevator in that respect. "Either he grows or he goes downhill".

"Keep the supply lines open", says chapter eight. "Many a battle, and even a war, has been lost because there was lack of supplies: 'An Army marches on its stomach'". The supply lines (God, home, friends, etc.) must continually be kept open.

"If you just live your Christianity you may be amazed at how the Lord will use you. (Ever thought of that?) "No one loves a braggart, so don't tell people how good you are, but don't be ashamed of your principles either. Continue to be friendly and Christian in your actions." One who reads these words notices that the author has his finger at the pulse of military life. And at life in general, for that matter.

The tenth and final chapter talks about what is gained in the experience of trying the power of Christianity. Living a life in the strength of God will bring no regrets.

Vivid, plain, present day language marks this booklet. That makes reading it a pleasure. The problems are approached in short sketches (perhaps here and there somewhat too short). They amount to good thought starters, easily digested in those leisure moments of which each day has a few.

With exception of the cover, the illustrations by John Knight are telling visualizations of sundry situations in military life. They deserve special attention.

Those getting ready to enlist in the armed forces should get "Get Ready" from its publisher: The Young Calvinist Federation, Grand Rapids, Michigan. U.S.A. *)

*) *G. Bernard Dokter: GET READY! Grand Rapids, The Young Calvinist Federation: 1962, 29 pp.*

OUR BEST WISHES!

On October 26, 1962, Mr. and Mrs. Hank Mulder were united in marriage in the Listowel Christian Reformed Church. The Rev. S. Terpstra officiating. The bride is the daughter of Mr. and Mrs. B. Tenpas of Bluevale, Ont., and the groom is a son of Mr. and Mrs. R. Mulder of Rockwood, Ont. The young couple have taken up residence on Eramosa Road, Guelph, Ont.

Let's Play Chess

Editor: Mr. C. HESS.

DIAGRAM

Several letters received from new contestants or from people who want to take part in our contest, cause me to discuss the diagram shown again. Some of us will remember that this diagram was published more than a year ago. My correspondents tell me that until now they were used to the Dutch manner of notation. Here in Canada they want to know what B and N and KB4 mean, but it seems rather difficult for them to discover that mystery.

This diagram is clear in itself, I think. The only thing you have to do is to study it carefully. Keep in mind that each square is numbered from both sides of the board. The square named by White KB4 is called by Black KB5. White's K1 is Black's K8. Each file has a name. Queen (Q) and King (K) in the centre: left from the Q, QBishop, QKnight and QRook (in abbreviation QB, QN and QR); right from the King KB, KN and KR. The ranks are numbered from 1—8. The pawns are indicated by capital P. This is all that there is to it. Follow these rules and your solutions will never lose points because of wrong notation.

SPECIAL REMARK

All problems are published with a certain number of notes. These notes are very important for they contain the rules you have to follow for the solution. Sometimes it happens that somebody sends in a solution without any variations, although the note involved asks for them. In such a case you will lose important points. Please, remember that the notes are not meant as nice stories for your entertainment, but as definite rules for the game. They should be strictly obeyed.

BLACK

QR8 (QR1)	QN8 (QN1)	QB8 (QB1)	Q8 (Q1)	K8 (K1)	KB8 (KB1)	KN8 (KN1)	KR8 (KR1)
QR7 (QR2)	QN7 (QN2)	QB7 (QB2)	Q7 (Q2)	K7 (K2)	KB7 (KB2)	KN7 (KN2)	KR7 (KR2)
QR6 (QR3)	QN6 (QN3)	QB6 (QB3)	Q6 (Q3)	K6 (K3)	KB6 (KB3)	KN6 (KN3)	KR6 (KR3)
QR5 (QR4)	QN5 (QN4)	QB5 (QB4)	Q5 (Q4)	K5 (K4)	KB5 (KB4)	KN5 (KN4)	KR5 (KR4)
QR4 (QR5)	QN4 (QN5)	QB4 (QB5)	Q4 (Q5)	K4 (K5)	KB4 (KB5)	KN4 (KN5)	KR4 (KR5)
QR3 (QR6)	QN3 (QN6)	QB3 (QB6)	Q3 (Q6)	K3 (K6)	KB3 (KB6)	KN3 (KN6)	KR3 (KR6)
QR2 (QR7)	QN2 (QN7)	QB2 (QB7)	Q2 (Q7)	K2 (K7)	KB2 (KB7)	KN2 (KN7)	KR2 (KR7)
QR1 (QR8)	QN1 (QN8)	QB1 (QB8)	Q1 (Q8)	K1 (K8)	KB1 (KB8)	KN1 (KN8)	KR1 (KR8)

WHITE

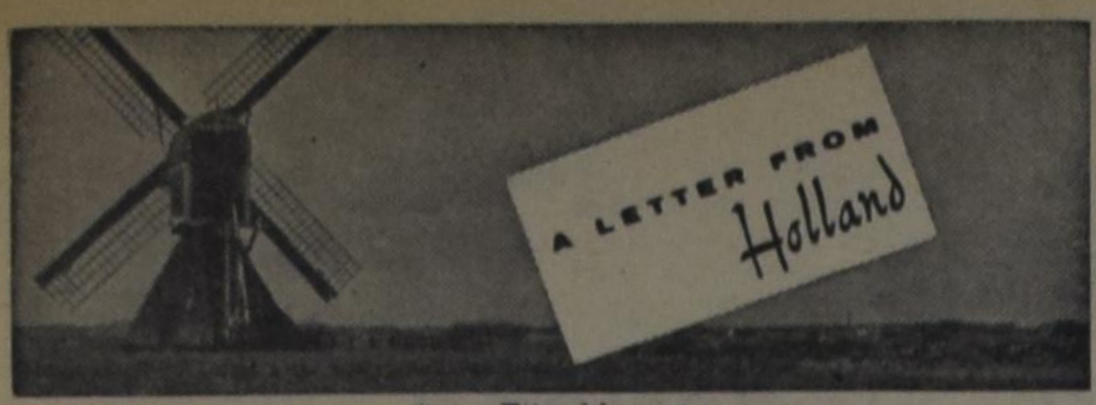

door Tjits Veenstra

Vannacht, in de nacht van dinsdag 27 op woensdag 28 november om ongeveer 1 uur is in haar slaap overleden, onze koninginmoeder prinses Wilhelmina. Het bericht heeft ons allen overrompeld. Het staat nog niet eens in de ochtendbladen, was nog niet om 7 uur voor de nieuwsberichten, maar kwam om 5 minuten voor half acht opeens door. Ikzelf hoorde het pas om half elf, toen ik een boodschap wilde doen en overal de vlaggen halfstok zag hangen. De beide kamers zijn al bijeen voor een herdenkingsbijeenkomst, de voorzitter en de minister-president hebben al herdenkingswoorden voor de radio gesproken. Zij allen memoreren wat koningin Wilhelmina tijdens haar lange regering, waarin twee wereldoorlogen vielen, voor ons land heeft gedaan. Ze was een moeder voor haar dochter, een moeder voor haar volk en in de tweede wereldoorlog de moeder van het verzet. En al leefde ze de laatste jaren zeer teruggetrokken en werd zelfs haar verjaardag niet meer officieel gevierd, toch heeft haar overlijden ons volk getroffen. Men heeft, toen ze afstand deed van de regering, voorgesteld, haar de bijnaam Wilhelmina de Grote te geven en ik geloof, dat iedere Nederlander zich met dit voorstel zal kunnen verenigen. We wisten, dat haar gezondheid achteruit ging. De vorige week werd bekend gemaakt, dat haar toestand bezorgdheid wekte. Eergisteren volgde een geruststellend bericht. De prinses was oud, 82 jaar, ze kwam niet meer buiten, maar ze was wel op en haar geest was helder. Echt ziek was ze niet, alleen een heel oude vrouw. De koningin en de prins gingen gewoon door met hun werk, er werden geen reizen afgelast. Prinses Beatrix werd niet teruggeroepen. Ze is nu in Hongkong en komt morgen terug. De kranten vertellen nu, dat de Koningin de laatste tijd op paleis Het Loo vertoefde en er ook vannacht was.

★

Verdriet en vreugde liggen in dit leven wel vlak naast elkaar. Wanneer we gisteren de knop van ons radiotoestel omdraaiden, hoorden we de hele dag de montere stem van Mies Bouwman zeggen, dat wij, Nederlanders, zulke fijne mensen zijn en zoveel voor anderen over hebben.

Drieëntwintig uur lang is zij in aktie geweest voor een radio- en televisieprogramma, waarin ruim 12 miljoen gulden bijeen gebracht werd voor de bouw van een dorp voor lichamelijk invaliden. Dat dorp zal worden gebouwd bij Arnhem, tegenover de Johannastichting, waarvoor Johan Bodegraven enkele jaren geleden de radio-actie voor Loesje heeft gehouden. De meeste gehandicapte kinderen en volwassenen keren na een verblijf in een revaludatie-centrum terug in de normale maatschappij. Ze hebben geleerd om ondanks hun gebrek in hun eigen onderhoud te voorzien en vinden thuis voldoende verzorging. Maar er zijn invaliden die onmogelijk thuis kunnen worden verpleegd en die zo gebrekkig zijn, dat er zelfs in de beschermde werkplaatsen geen werk voor hen is. Voor deze mensen zal er bij Arnhem een dorp worden gebouwd. Het zal bestaan uit bungalowtjes, die aangepast zijn bij de eisen voor gebrekkigen, er komen o.a. nergens drempels, zodat een invalidewagentje zo van het ene vertrek in het andere kan rijden, de deuren worden extra breed, de kasten laag, zodat men de planken zittend kan bereiken, enz. Het dorp krijgt een eigen postkantoor, gemeentehuis, recreatiecentrum, enz. en zal door bewoners zelf worden bestuurd. De Johannastichting zal medische verzorging verlenen. Het idee is van dokter A. Klapwijk van de Johannastichting. Het dorp zal 25 miljoen gulden kosten. Men wist niet, hoe men aan dat bedrag moest komen. Radio en televisie beloofden er enkele maanden een aktie voor te zullen voeren. De AVRO zou beginnen met een stunt-programma van 23 uur doorlopende uitzending voor radio en t.v. De regering verleende toestemming en Mies Bouwman zou de gehele 23 uur omroepster zijn en de mensen opwekken tot geven. We stonden, eerlijk gezegd, allemaal wat sceptisch tegenover deze stunt. Maar het is een nationale manifestatie van offerzin geworden. Iedereen heeft gegeven en iedereen heeft meegewerkt. Het begon maandagavond. Mies wekte voor radio en t.v. de mensen op om iets voor het dorp te geven. Ze konden hun gift in een luciferdoosje doen en bij de kruideniers inleveren. Deze brachten de giften weer naar het postkantoor en daar werden ze geteld. Het resultaat was ruim 5 en een half miljoen gulden. Het programma zelf werd uitgezonden vanuit de RAI en zou duren zo lang de mensen bleven geven. Heel wat Nederlanders hebben de hele nacht bij hun toestel gezeten, artiesten verzorgden gratis de programma's, ze werden afgewisseld door het in ontvangst nemen van giften en het vertellen hoeveel er binnen was. Dinsdag kwam de aktie nog beter op gang. Vanuit het hele land trok men naar Amsterdam naar de RAI: arbeiders stonden een uur loon af, ondernemers verdubbelden dan het bedrag, kinderen brachten speelgoed en spaarvarkens, huisvrouwen voor ieder kopje dat ze hadden afgewassen die dag een gulden, een bouwbedrijf stuurde een betonmolen vol geld, fabrikanten zegden een jaar gratis koffie, thee, beschuiten, gratis zoveel honderd meter riolering, een hertenkamp, een kinderboerderij, enzovoort toe. Tweemaal was het zo druk, dat de politie het podium moest ontruimen, omdat Mies en de artiesten onder de voet dreigden te raken. Het was een echte feestdag, heel Nederland was één, van de armste tot de rijkste, van de meest linkse tot de meest rechtse groepering. Mies Bouwman werd benoemd tot miss Holland in honorus causus en tot ambassadrice van "Het Dorp". De aktie bracht ruim 12 miljoen aan contanten op plus een grote hoeveelheid goederen die op een Amerikaanse verkoping zullen worden verkocht. Het dorp komt er!

Vandaag is Nederland opnieuw één, maar nu in rouw.

★

We hebben onze eerste winter achter de rug. De vorige week vroor het in het oosten des lands 's nachts 9 à 10 graden, in Friesland schaatste men op ondergelopen land, in Brabant en Limburg lag sneeuw, in de Belgische Ardennen werd geskied. Mijn parkieten vonden er niets aan en zaten de hele dag te suffen. Ikzelf kon het na die operatie niet harden en zat de hele dag bij de kachel als een eendagskuiken bij de kunstmoeder. Maar sedert zondag is het over, nu zitten we in de mist, Schiphol is al drie maal gesloten geweest. Vanmiddag heeft de zon voor het eerst even "bijna" geschenen.

De sinterklaasdrukte is volop aan de gang, de winkels zijn 's avonds tot negen uur open, de straten zijn versierd met lichtjes. In alle kranten wordt geld gevraagd voor zieke kinderen, bejaarden, enz. En wij maar geven....

★

De eerste winterstorm is er ook geweest. Bij Hoek van Holland is een Deense coaster zo hoog op het strand geslagen, dat twee schipbreukelingen er per jeep zijn afgehaald, de rest van de bemanning is gebleven. Het zit er nog steeds, tijdens de weekenden komen er mensen kijken, zodat de strandcafé's de luiken maar weer van de ramen hebben gehaald. Boffen ze even, na de slechte zomer! De nozems knallen op hun bromfietsen rond de coaster, als het laag water is, en doen krijgertje.

★

Er zullen in 1963 90.000 woningen in ons land worden gebouwd. De minister heeft ze over de provincies verdeeld en gevraagd of men 5% wil reserveren voor de repatrianten uit Nieuw Guinea.

★

Bij Euromast, het grote torenrestaurant te Rotterdam, is een complot ontdekt, waarbij een groot deel van het personeel was betrokken. De portiers-liftbedienden namen er de kaartjes van de bezoekers in ontvangst en gaven ze niet terug, of ze gaven er andere met afgescheurde controlestrook voor in de plaats. Ze brachten de ongeschonden kaartjes dan weer naar de kassière, die ze opnieuw verkocht. De zaak kwam uit, toen iemand vier kaartjes in het voren kocht en ze thuis ging bekijken. Ze hadden geen opeenvolgende nummers. Hij schreef er een brief over aan de directie. Het bleek, dat de verduistering al enkele maanden aan de gang was.

★

Van het Euromotel te Amsterdam zijn twee kamermeisjes gearresteerd, die sinds mei gouden sieraden en geld van de gasten hadden gestolen. Een van hen had nog een platinaring met briljanten ter waarde van ongeveer tienduizend gulden in haar bezit, de ring behoorde aan de echtgenote van professor L. Liebermann uit Californië.

★

De Nederlandse televisiegroep op het concilie te Rome heeft twee dagen geen opnamen kunnen maken, doordat dieven uit de gesloten wagen de camera en uitrusting ter waarde van 19.000 gulden hadden gestolen. Er zat geen film op de camera en geen tekst op de bandrecorder en alles was verzekerd. Het team heeft in Rome een nieuwe camera moeten kopen.

★

De minister gaat het inenten van honden tegen hondsdolheid verplicht stellen. Het land is in streken verdeeld, want alle honden kunnen niet tegelijk worden ingeënt. Amsterdam en omgeving is het eerst aan de beurt. Daar is de vorige week nog plotseling een man razend geworden, hij ging trappen, krabben en bijten en is naar het ziekenhuis gebracht, men vermoedt, dat het hondsdolheid is.

★

In Puttershoek is een bazar gehouden ten bate van een nieuwe Gereformeerde kerk. Er was een poppententoonstelling aan verbonden. Ze was georganiseerd door de vrouwen der gemeente. Deze hadden aan alle groten der aarde verzocht voor de kerk een pop af te staan gekleed in de klederdracht van hun land. Iedereen reageerde, ook veel mensen uit eigen land, alleen premier Chroestjew, keizerin Farah Dibah van Perzië en prinses Gracia van Monaco stuurden niets. Toen hebben de vrouwen zelf maar poppen met Perzische, Monagaske en Russische kleren gemaakt, dan viel het niet op.

★

De vorige week is de 25-jarige Cor P. Nieuwenhuizen teruggekeerd van een wereldreis op de fiets. Hij heeft er anderhalf jaar over gedaan en ongeveer 35.000 km gefietst. Hij wilde een bezoek brengen aan zijn broer in Tasmanië. Hij startte 23 juli 1961 en was op 21 april bij zijn broer. Daar bleef hij een maand en keerde toen via Amerika terug. De reis kostte 2 mille, 157 lekke banden, 5 nieuwe buitenbanden, 3 nieuwe binnenbanden, 23 radioreportages, 37 televisiereportages en 100 lezingen. Nu is zijn fiets dan ook radicaal versleten, het laatste eind moest hij met één hand sturen en met één hand de kabel van de versnelling vasthouden.

★

Er heerst onrust in de A.R.-partij, nu professor Zijlstra geen lijstaanvoerder wil zijn. Een groep is het niet eens met de houding van de kamerfractie in zake de kwestie Nieuw Guinea en de Mammoetwet (op het voortgezet onderwijs). Deze groep heeft onder leiding van prof. mr. L. W. G. Scholten haar verontrusting uitgesproken en wil Bruins Slot niet als lijstaanvoerder. Professor Zijlstra heeft zaterdag opgeroepen om zich aaneen te sluiten, nu de verkiezingen van mei 1963 naderen en na die verkiezingen de zaak uit te vechten.

★

Het Nederlandse Oorlogsgraven Comité heeft na de oorlog 30.000 nabestaanden van in ons land begraven geallieerde militairen ontvangen, ze kwamen het graf van hun familielid bezoeken. Deze mensen kwamen allen uit Frankrijk, België en Engeland. Dit jaar is er voor het eerst een Canadese groep geweest en in 1963 komen er nog vijf à zes groepen. Men heeft voor hen vliegtuigen gecharterd, de reis kost nu 200 dollar. De Canadese gasten mogen dan 8 dagen in ons land logeren op kosten van het comité, meestal logeren ze bij Nederlandse gezinnen, die een graf hebben geadopteerd. Indien nodig, worden hun reiskosten gedeeltelijk betaald. Er liggen in ons land 7500 Canadese militairen begraven en men verwacht dus in de komende jaren ongeveer 15.000 Canadese gasten. Er is een extra gift van ons volk gevraagd om hun overkomst mogelijk te maken, want er staan al 4000 namen op de wachtlijst.

★

De Australische politie heeft op verzoek van de kapitein drie mannen van de "Zuiderkruis" gehaald in de haven van Melbourne. De "Zuiderkruis" was op 24 september uit Amsterdam vertrokken met emigranten en ouders van emigranten, en passagiers voor Kaapstad. Er waren moeilijkheden ontstaan tussen de emigranten en de Chinese bemanning, vergezeld van wanordelijkheden en dronkenschap. Van Melbourne is het schip doorgevaren naar Sydney en Nieuw-Zeeland, het keert via het Panamakanaal naar ons land terug met aan boord ouders van emigranten die hun kinderen hebben bezocht.

In Boxtel zijn bij een brand een vader en vijf van zijn kinderen om het leven gekomen. De moeder en drie kinderen werden gered. De brand is ontstaan doordat een stoel is gaan smeulen. Voorbijgangers zagen plotseling vlammen uitslaan, het gezin sliep toen nog. De ouders, de baby en twee kinderen sliepen beneden. Zij werden gered, behalve de vader. Hij rende naar de zolder om de andere kinderen te halen, maar is daarbij gestikt door de rook.

Sterrennacht

Weer siert Ge nacht en duisternis
En strooit Ge op het zwart fluwelen
Hemeldoek Uw kroonjuwelen . . .
Der sterren stil getuigenis.

Ze spreken van het oerbegin
Toen 't woest en ledig werd vervangen
Uw hand ze lichtend heeft gehangen
En stralend zond *Uw* hemel in.

Hoe Gij toen Zelf in 't firmament
Uw macht uitspeldet en Uw namen.
Want alle zonnestelsels samen
Gaan waar Uw hand ze keert of wendt.

En bij 't getuigenis van Uw sterren
Zwoert Gij Uw eden van 't verbond
Wijl Abram voor Uw almacht stond
En bevend U omhelsd' van verre.

U, Heer Wiens gang 't heelal vervult
Wiens voetstap door d'oneindigheden
De sterren, glanzend rond Uw schreden
Doet juichen, dat Gij komen zult.

En in de volheid van de tijd,
Toen niemand, Here, U verwachtte
Schreef Uwe hand in sterrennachten
van 't heil, dat Gij de mens bereidt!

Heer schrijft Ge zo ook deze nacht
In 't sterrenbeeld voor mij onreine
Uw heilswerk en Uw Godsgeheimen
En dat Ge mij nog noodt en wacht

O, leer mij dan Uw handschrift lezen
En richt mijn oog door duisternis
Omhoog, tot waar Uw luister is
In 't machtig firmament geschreven.

C, Speijer

STUUR DIT JAAR MET KERSTMIS
Wereldpostwissels van de BANK of MONTREAL

aan Uw familieleden en vrienden in Holland, Zweden, Finland, Noorwegen, Denemarken of in andere delen der wereld en laat hen hun eigen geschenken kiezen.

Wereldpostwissels van de Bank of Montreal in Amerikaanse dollars zijn veilig, gemakkelijk en goedkoop en kunnen vlug en gemakkelijk bij het dichtstbijzijnde filiaal van de Bank of Montreal worden verkregen.

Gaat nu Uw wereldpostwissels bij de Bank of Montreal halen en doe ze vroegtijdig op de post.

De Bank of Montreal stuurt eveneens geldzendingen voor U per luchtpost of telegram naar elk land.

Geeft Uzelf volgend jaar Kerstmis een geschenk

door regelmatig gedurende het komende jaar stortingen op Uw spaarbankrekening bij de Bank of Montreal te maken, waar Uw geld veilig is en rente opbrengt.

"MIJN BANK"
VOOR DRIE MILJOEN CANADEZEN
B van M

BANK OF MONTREAL
Canada's First Bank

SINDS 1817 SAMENWERKEND MET CANADEZEN UIT ALLE STANDEN

Speciale KERSTREIS naar Holland
per s.s. "Rijndam"

U kunt zich nog aansluiten bij onze groep. Vertrek van Quebec 13 December, aankomst Rotterdam 22 December.

Profiteer van de 25% korting, wanneer U terug gaat met de "Maasdam" van 22 Januari 1963.

Koops Travel Service

HET GROOTSTE NEDERLANDSE REISBUREAU IN CANADA
543 BRANT STREET BURLINGTON, ONT.
Telefoon: Burlington NE 4-1813, Toronto: WA 2-6413.
Open 's avonds tot 9 uur, Zaterdags tot 6 uur.

Woudstra's
BOOKS RECORDS
Lowly Priced,
Highly Praised.
9330 JASPER AVE.
Edmonton
ALBERTA

GIVE A
Huguenot Cross
FOR CHRISTMAS

Silver:
Hanger
$ 2.— ¾ inch
$ 3.— 1 inch
$ 4.— 1½ inch
Chainlets $ 2.—
Lapel button $ 1.85
Tie pin $ 1.50,
point protector 50¢
—
Also available in gold.
—
Gold plated:
Tie pin $ 2.—,
point protector 50¢
—
Silver plated:
Teaspoon $ 1.50
Letter opener $ 4.50
—
Wall tile "Agnus Dei" $3.—.
—
Buy a Huguenot Cross. Help your local Christian School and the A.R.S.S.
They are available at your local agent, or write
"HUGUENOT CROSS CANADA"
Box 787
Rocky Mountain House, Alta.

LIGA
Oòk.. droog uit de hand!
Krachtige Kost voor het Kind!

'N MOOI WERK IN 'N PRACHTLAND

door Rev. J. GRITTER.

(22)

LEUKE DINGEN

Het immigrantenleven was soms erg moeilijk, maar er waren ook leuke dingen bij. Die moest men ook kunnen zien en waarderen. Dat gaf een mate van verlichting en soms vrolijkheid.

Op een Zondag in Mei werden in onze groep in Aylmer de ambten ingesteld. De volgende dag rijd ik het noorden in en als enkele mijlen afgelegd zijn is daar plotseling op de weg een vrouw met kinderen. Als ik bij hen ben zie ik, dat het een Hollandse vrouw is! Ik stop, spreek haar aan, en jawel: juist een paar dagen tevoren zijn ze aangekomen. Ze zijn ondergebracht in een heel klein huisje. We hebben ons vaak verwonderd hoe ze daar met hun acht kinderen in konden. Maar het ging. Dat er in Aylmer een kerk is weten ze nog niet. Ze hebben de Zondag maar zo besteed als het onder de omstandigheden mogelijk was. Nu is de vrouw op weg om de kinderen naar school te brengen. Dat treft. Nu kan ik ze even brengen en de teacher meteen wat inlichten. Ze hebben dat nooit vergeten, zijn nu al jaren getrouwe leden van de gemeente Aylmer.

Op een andere Zondagmorgen zijn we op weg naar Ilderton. We zijn door London gereden en hebben vandaar wat mensen meegebracht. Als we juist buiten London gekomen zijn loopt daar aan Highway 4 een man. Hé, dachten we, dat kon wel een Hollander wezen. We stoppen. Ja hoor, een Hollandse immigrant. Wil hij meerijden? Ja, graag. De vorige week is hij met de zijnen van een andere plaats in Canada gekomen, hij heeft werk als tuinier, ze hebben een nette woning. Ze hebben gehoord dat er ergens noord een Hollandse dienst is. Waar weten ze niet, maar hij is deze kant maar uitgelopen in de hoop de rechte plaats te vinden. Nu, dat komt in orde. Hij stapt bij ons in, ze worden in onze groep ingelijfd en zijn sedertdien trouwe leden van de gemeente London.

Ik heb reeds genoemd hoe ik bij London twee meisjes ontmoette en daardoor in aanraking kwam met twee gezinnen. Een tijdlang haalde ik ze dan op Zondagavond af en bracht ze naar de dienst in Ilderton.

Op een zekere Zondagnamiddag rijd ik na de dienst in Aylmer west, over St. Thomas, om daar iemand thuis te brengen, en zo naar London. De maag vraagt om eten. Maar stoppen bij een restaurant. Een enkele keer deden we dat wel uit noodzaak, maar het stond me altijd wat tegen. Ik rijd dus maar door. Straks kom ik bij het eerste van de twee gezinnen die meegaan naar Ilderton. Ik kom binnen, ze zijn in de stal, ik ga maar zitten. Straks komen ze. Ze moeten zich gauw verkleden en dan gaan we. "Mrs. —", zeg ik, "U hebt zeker nog wel een stukje brood en een glas melk?" "O, heeft dominee nog geen eet'n 'had? Ja, zeker." Meteen staat er een flinke voorraad brood met melk op tafel, waaraan ik me tegoed doe. Als ik twee weken later weerkom is de familie weer in de stal, maar mijn brood en melk zijn gewis, totdat we straks geregeld op Zondagmorgen samenkomen en het niet meer nodig is. Nogmaals hartelijk dank.

Een tijdlang hadden we, toen er in Strathroy nog geen gemeente was, om de andere Donderdagavond dienst in Glencoe, eerst bij een oud-immigrant aan huis, later in de Sunday School room van de Presbyterian Church. Een andere oud-immigrant kwam ook geregeld met de zijnen. Zijn vrouwtje was een Canadese. Zij was de enige in de groep die de piano kon bespelen. Van de Nederlandse psalmen die we zongen verstond ze hoegenaamd niets. Maar we hadden een kerkboek zoals men in de Nederlandse Hervormde Kerk gebruikt. Daarin zocht ik dan de wijzen op, ik gaf haar een briefje, en ze speelde lustig terwijl wij zongen. Zij en haar man getuigden van rijke zegen ontvangen in deze diensten.

Het was laat op een avond. Vanuit het noorden reed ik in de richting van London. Daar was bijna niemand op de weg. Het scheen niet zo nodig om de gedachten bij het rijden te hebben; het ging haast vanzelf. Ik reed door een dorpje, de weg liep wat naar beneden, het ging te vlug. Juist door het dorpje, jawel hoor, daar was het rode flikkerlichtje van de Ontario Police: STOP. Hij vroeg om mijn rijbewijs, dat was in orde. Maar ik had de wet overtreden en erkende dat ook maar volmondig.

"Wat is your work, Sir?" (Wat werk doet u, meneer?)

"I am a minister. I should know better." (Ik ben dominee. Ik moest beter weten.)

En het snedig antwoord was: "I should think so, Sir." (Dat zou ik denken, meneer.)

Na een vriendelijke vermaning mocht ik verder.

Op een Zondagavond komen we uit de dienst in London. Op de hoek bij ons huis staan twee mannen en een vrouw. Nauwelijks zijn we de achterdeur in gekomen of er wordt aan de voordeur geklopt. "Mogen we hier Hollands spreken?"

"Jawel, kom binnen." De mannen zijn broers, Derk en Will; Annie is de vrouw van Derk (namen fictief). Ze kwamen Zaterdagmiddag in London aan, juist toen het immigrantenkantoor sloot gedurende het weekend. Hadden 's nachts in de YWCA geslagen, hadden samen nog 5 (zegge vijf) dollar op zak. De getrouwde broer heeft een vriendelijk verzoek: zou de vrouw die nacht bij ons kunnen slapen? Jawel, maar wat moeten de mannen dan? Die zullen wel ergens wat vinden onder een brug of zo. Nee, dat kan niet, er wordt voor allen een hoekje gevonden. De volgende dag gaan de mannen naar de Canadian National Railway: ook iemand nodig? Nee, niemand nodig. Dan laten ze een getuigschrift zien: ze hebben in Nederland aan de spoorweg gewerkt en hebben een goede aanbeveling meegekregen. De beambte keert zomaar om: Ja, je kunt hier werken, maar dan moet je eerst naar Toronto om gekeurd te worden. Goed, ze liften heen en weer naar Toronto en slagen. Ze kunnen aan de slag, 's nachts werken, laat in de avond beginnen. Mooi!

De vrouw is inmiddels bij ons gebleven en maakt zich verdienstelijk door wat te helpen in huis.

Waar nu heen? Geld hebben ze niet en ze moeten twee weken werken eer ze betaling ontvangen. Voorlopig maar bij ons blijven. De vrouw heeft een hoekje beneden. Naast de keuken slapen onze zoon en een neef die met zijn zuster bij ons in de kost is. Als die twee jongens 's morgens opstaan kunnen de twee spoorwegwerkers het bed overnemen. Dat bed is geduldig.

Maar dit moet niet te lang duren. Ze moeten een woning zien te krijgen. Juist komt er een huisje te huur waarvan de eigenares de winter gaat doorbrengen bij familie in het westen. We rijden erheen. Het is geen paleis maar ze willen er toch wel graag in. De huur is tachtig dollar per maand vooruit te betalen. Maar ze hebben nog niets gebeurd. Zou dominee die tachtig dollar voor willen schieten? Ja, dat moet dan maar. Waar zullen ze anders heen?

Die meubelen in dat huis zijn maar zo zo. Daar zou een blind paard niet veel aan bederven. Ze willen graag wat fatsoenlijke meubelen hebben. Derk kan zich met het Engels behoorlijk redden, heeft gevaren en anders nogal wat meegemaakt. Hij gaat naar een loan company. Die mensen zijn toch zo vriendelijk. Wel zeker, je kunt zoveel geld krijgen als je wilt, en de interest betekent immers niks. Alleen maar... je moet iemand hebben om voor je te tekenen!

Derk komt weer thuis. Hij vindt het verschrikkelijk, maar wat kan hij anders... "Dominee, zou, zou u...?"

"Ja, Derk, die a zegt moet ook maar b zeggen."

"Dominee, de allereerste dag als ik geld in handen heb ben ik hier en breng u zoveel als ik kan missen."

Ze krijgen hun meubelen, Derk is zo goed als zijn woord, in korte tijd is het geld terugbetaald. Is er bij ons later iets aan de wasmachine of wat dan ook, hij staat erop dat we hem bellen en het komt in orde. Nooit spijt van gehad.

(Wordt vervolgd.)

De sfeer van Kerstmis in Nederland

Het is een Nederlandse traditie de Kerstdagen in de familiekring door te brengen en heel wat Nederlanders en oud-Nederlanders hebben een stille wens om deze winterse feestdagen nog eens in hun geboortestad of dorp door te brengen bij familieleden die ze in jaren niet gezien hebben. De sfeer van Kerstmis in Nederland heeft een speciale aantrekkingskracht voor Nederlanders in het buitenland.

Laat de KLM het mogelijk maken

Deze winter biedt de KLM u een aantal mogelijkheden voordelig naar Nederland te vliegen. Zoals u weet heeft de KLM dagelijkse vluchten vanuit Montreal naar Amsterdam en ook vanuit New York.

De tarieven voor een retour-vlucht met de DC-7C zijn bijzonder laag. (Economy Class, Montreal—Amsterdam: $ 478.80) en het 17-daags excursie tarief is nog aanmerkelijk lager (Montreal—Amsterdam $ 366.10). Als een gezin samen reist betaalt alleen het gezinshoofd (man of vrouw) het volle tarief in de Economy Class.

De andere leden van het gezin (ook kinderen tussen 12 en 26 jaar) krijgen een reductie van $162.20. Kinderen tussen 2 en 12 jaar betalen het halve tarief.

Tegen betaling van een iets hoger tarief kunt U met het snelle DC-8 straalvliegtuig vliegen. Dezelfde reducties gelden hier. De KLM heeft een bijzonder gemakkelijke afbetalingsregeling waarbij u slechts 10% als eerste betaling verricht en het overige in termijnen betaalt.

Uw reisbureau en elk KLM kantoor kan u volledig over de tarieven en de KLM-vluchten inlichten.

Onder de SCHEMERLAMP

Beste Lezeressen,

Mag ik even wat correspondentie afhandelen, voor we tot de hoofdschotel overgaan?

Mrs. P. Uw brief ontvangen. Het laatste gedeelte kan ik hier niet behandelen, zoals U wel begrijpt. Dat wordt dan een persoonlijk schrijven, dat U misschien inmiddels al ontvangen hebt. De rest komt onder de Schemerlamp aan de beurt.

Mr. Postma, Friesland. Mijn luchtpostbrief hebt U al gekregen, hoop ik? Van hieraf nog een groet aan een 81 jaar oude en trouwe lezer van ons Calvinist-Contact. Dat U er in gezondheid van moogt genieten!

Rev. O., B.C. Dank voor Uw vriendelijk schrijven. Van de eerste door U genoemde kwestie weet ik heus niets af. En wat betreft dat halleluja-hoedje: ja, ik ben afkomstig uit een milieu, dat velen hier in Canada waarschijnlijk als "licht-gereformeerd" zullen betitelen. Uit een gemeente, die op de grote christelijke feesten naar buiten optrad tesamen met het plaatselijke corps van het Leger des Heils, de Ned. Hervormde kerk en de Vrije Evangelische gemeente. Ook de rest van het jaar was er een levendig contact. Een open vorm van kerkelijk leven, die ik hier al elf jaar ontzettend mis. Ik beloof U echter voortaan niet meer lichtzinnig te spreken van licht of zwaar, alsof het tabak betreft. Zijn we nu quitte? Ah Monsieur, U bent niet alleen predikant, maar ook diplomaat: één dominee is duizend vrouwen te erg! Hartelijke groeten en tot schrijvens!

Mr. Henry Hilverda. Please send your new address to De Schemerlamp. Our letters to you came back with the envelopes marked "unclaimed".

En nu de hoofdschotel. We hebben hier een brief, die uit het verre Westen komt, British Columbia. Mrs. S. schreef:

"Hoe komt het toch, dat er in onze Christian Reformed Churches zo weinig geschreven, gepreekt, gebeden wordt, terwijl het zo hard nodig is, dat onze jonge mensen er alles van weten: het grote tekort aan zendelingen. Saskia, als ik fout ben, schrijf me dan. Ik moet dit zeggen, omdat ik de Here liefheb: waar blijven de zendingsfilms, waar is een goed zendingsblad, waar is de oproep in de kerken? Zijn we zo egoistisch, dat we er niet eens aan denken? Worden we niet meer ontroerd door het allergrootste werk: het zoeken van de heidenen? Op onze verenigingen wordt zelden of nooit gebeden voor de zending. Als ik eens met jonge mensen praat, dan weten ze er niets van. O wel, er is zending in onze kerken en het werk is mooi, ja, er is veel nodig, ja. Maar waar is het hart, dat er achter staat? Waar is de liefde voor het werk? De Here zal eens aan ons vragen, wat we gedaan hebben voor deze ongelukkige mensen, die zo moeten lijden en in het donker leven. Kunnen we ooit zeggen: we hebben het niet geweten?

Laten wij ons als moeders abonneren op een zendingsblad, laten we schrijven naar een zendingsveld, zodat ook onze kinderen deze brieven lezen, laten we meer zendelingen uitnodigen op onze gemeente-avonden en in de kerkdiensten! (Is het zo erg, als het eens een zendeling is van een andere kerk?) Laat onze jonge mensen zoveel mogelijk in contact staan met een zendeling en alles horen, van het werk dat hij doet. Laten we hem uitnodigen bij ons thuis, als hij met verlof is.

Ach, misschien ben ik er naast en zijn de meeste jonge mensen al vol belangstelling en hebben ze hun hele hart al gegeven voor dit grote werk, maar Saskia, ik zelf bid altijd of de Here mijn kinderen wil gebruiken in Zijn dienst. Ik heb vijf kinderen en wil hen wel afstaan voor God's glorie. We moeten veel meer met hen praten over deze dingen! Als ik er naast ben, gooi deze brief dan maar weg. Maar schrijf er eens iets over, zeg wat jij er van denkt."

Wel, dat zullen we dan nu eens proberen. Dank voor Uw brief, Mrs. S. Nee, ik piekerde er niet over om die weg te gooien, daarvoor is het onderwerp, dat U aansneed, veel te belangrijk. Voor ons allemaal. Ik heb Uw brief netjes bewaard en in tussentijd zo hier en daar mijn licht eens opgestoken. En tussen haakjes: iedere lezeres, of lezer, die commentaar op Uw schrijven wenst te leveren, is van harte welkom!

U moet begrijpen, Mrs. S., dat het wel erg moeilijk is om een opinie neer te schrijven over het bestaan van een gebrek aan zendingsliefde in de door U genoemde kerken. Alleen Canada al is zo uitgestrekt, dat wat voor Uw of mijn omgeving geldt, wel eens helemaal niet waar zou kunnen zijn in een ander gedeelte van het land. Ik vraag U dus te bedenken, dat de enkele opmerkingen, die ik aan Uw schrijven vastknoop, uit persoonlijke observatie voortkomen en daarom slechts betrekkelijke waarde hebben.

Uw liefde voor de zaak van de zending is groot, Mrs. S., getuige Uw ernstige bezorgdheid en het feit, dat U bereid bent om Uw kinderen af te staan voor het werk op de zendingsvelden. Denk er echter altijd aan, dat in de eerste plaats hun eigen hart bereid moet zijn... Het leven van een missionary is hard en vraagt meestal veel zelfopoffering. Daarenboven vereist het een sterk geloof en een uitstekende gezondheid, zodat zelfs iemand, die bereid is, wel eens ongeschikt zou kunnen blijken, omdat hij geestelijk niet krachtig genoeg is om teleurstellingen te verdragen, of omdat hij lichamelijk niet geschikt is voor werk in de tropen. Dat het hier een noodzakelijke arbeid betreft, een der belangrijkste opdrachten der Kerk — haar door de Here Jezus zelf gegeven — is buiten discussie. We behoeven daarover in een blad als het onze niet eens te praten.

Uit de enkele gegevens, die ik hier ter beschikking heb, maak ik op, dat de Christian Reformed Church momenteel een 160 werkers op veertien zendingsvelden heeft. Of er een tekort aan zendelingen is, zoals U schrijft, en hoe groot dit tekort is, kan ik echter niet bepalen. We nemen nu aan, dat U niet in het algemeen sprak, — zendelingen zijn er nooit genoeg! — maar het oog had op benodigde arbeiders voor bestaande zendingsvelden van genoemde kerk. Indien het tekort alarmerend is, zoals U blijkbaar meent, dan wordt inderdaad aan deze zaak niet genoeg ruchtbaarheid gegeven. Ook in mijn omgeving heb ik er niets over gehoord. En dit, terwijl we toch mogen veronderstellen, dat onze predikanten onder de eersten zullen zijn om aan een noodsituatie de gewenste publiciteit te geven. Misschien ben ik niet up-to-date met mijn lectuur, maar ook in de pers heb ik hierover niets gelezen. Is er iemand in onze lezerskring, die op dit punt opheldering kan verschaffen?

Voor het ogenblik rest ons dus Uw klacht over het gebrek aan liefde en belangsteling voor de zending. En dan stellen we allereerst — tot nut van het algemeen — vast, dat de Christian Reformed Church bij anderen hoog staat aangeschreven om haar zendingsijver. Deze kerk mag met moederlijke trots wijzen op een team van hardwerkende missionaries, die zich door tegenslag niet laten ontmoedigen. Moesten zij door politieke omstandigheden of om een andere reden ergens hun koffers pakken, dan begonnen ze zonder ophef op een ander veld. Hun arbeid is op verscheidene plaatsen rijk gezegend, ik noem slechts als voorbeeld hun werk onder Navajo Indians in New Mexico en dat in Nigeria, Afrika.

De waardering voor hun werk is binnen de kerkmuren zeer verschillend. De oldtimersgemeenten, vooral die in de United States, leven van harte met "our missionaries" mee. Temeer zo, wanneer enkele van hun eigen zonen en dochters overzee werkzaam zijn als predikant, verpleegster etc. Regelmatig verschijnen over deze mensen dan mededelingen op het kerkbulletin en de correspondentie vliegt heen en weer. Wanneer zij met verlof naar huis komen, is dat een evenement van de eerste rang, waarin ieder zich verheugt. Natuurlijk moeten zij dan op gemeente-avonden in de omtrek vertellen van hun werk en dit nauwe contact verhoogt op zijn beurt weer de belangstelling van de kerkleden. Verscheidene van deze gemeenten dragen veel meer voor de zending bij dan ze moeten doen, ik bedoel nu: boven het quota.

Een ander beeld vertonen de newcomers-gemeenten. Misschien is de kerk, waarvan U lid bent, een jaar of acht oud, Mrs. S.? Dan kan ik me Uw ongerustheid wel indenken, want het is ook mijn ervaring, dat in sommige van deze gemeenten de zending achteraan hobbelt in de belangstelling van kerkeraad en leden. We zien dan, dat bij het uitbalanceren van het jaarlijkse budget de zending een sluitpost wordt. Eerst komen de

(Vervolg op pag. 5)

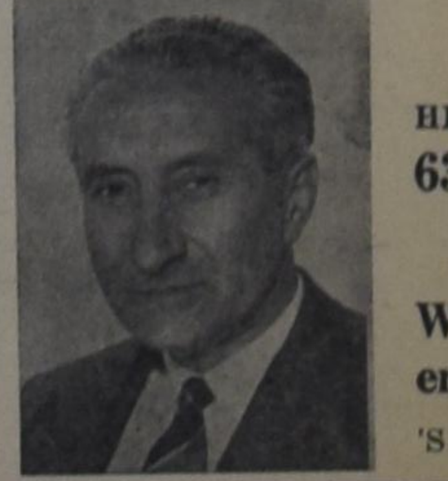

Globe Travel Service

HET NEDERLANDSE REISBUREAU 10 MIJL TEN NOORDEN VAN TORONTO

63 YONGE STREET N., RICHMOND HILL, ONT.

ZONDER ENIGE VERPLICHTING KUNT U VOOR INFORMATIE TELEFONEREN: 884-7851 en 285-5782

Wij zijn officiele agenten voor K.L.M. - Holland America Line en alle andere scheepvaart- en luchtlijnen.

'S AVONDS 285-5782

HERBERT EN JOAN GOODHOOFD.

ONDER DE SCHEMERLAMP

(Vervolg van pag. 4)

uitgaven voor de instandhouding en uitbreiding van de gemeente, noodzakelijke dingen, ja, en daarna pas de zending. Die toch beslist niet minder noodzakelijk is! Zo kan het gebeuren, dat jonge gemeenten hun zaakjes al keurig voor elkaar hebben, maar nog nooit de bijdrage voor de zending leverden, die van hen verwacht mag worden op grond van hun inkomsten en ledenaantal. Een punt, dat ik U allen graag ter overweging aanbeveel voor de eerstvolgende vergadering, waarin de financiën van Uw gemeente besproken worden.

Ja, om belangstelling voor de zending te wekken, moet men er vroeg bij zijn, d.w.z. bij de kinderen beginnen. Een onvergetelijke figuur uit mijn prille jaren was het nikkertje, dat boven op een offerblok troonde bij de ingang van onze school. Voor de meeste jongens en meisjes was het een gewoonte om wekelijks een gave voor de zending in het blok te deponeren, waarna het negerjongetje even dankbaar met zijn kroeskop knikte. Op deze wijze werd ons van kindsbeen af bijgebracht, dat De Zending een onderdeel van ons bestaan was. Want vergis U niet, het ging niet slechts om de stuiver, die we gaven. Het negertje vertegenwoordigde voor ons alle heidenkinderen, die nog nooit van de Here Jezus gehoord hadden! Ook in later jaren was hierdoor de bijdrage en de belangstelling voor de zending even vanzelfsprekend als die voor de kerk.

In Canada heb ik wel eens gedacht, dat de onder ons in zwang zijnde methode om via de kerkelijke bijdrage aan de zending mee te betalen eigenlijk op beide fronten een achteruitgang betekent. Ieder is natuurlijk vrij om een aparte bijdrage voor de zending te geven, maar in de praktijk komt daarvan meestal bedroefd weinig terecht. Zouden we maar niet beginnen met nikkertjes voor onze kerkhallen te importeren?! Wie elke Zondag tegen mijn zwart vriendje oploopt, moet wel aan de zending denken, of hij wil of niet.

Toch wordt hier aandacht gekweekt voor de zending, ook onder de jeugd, Mrs. S. Zo hebt U misschien wel eens gehoord van de Calvinist Cadets, een clubwerk voor jongens met een programma, waarop naast bijbelstudie en handenarbeid ook de zending een plaats heeft. Toevallig heb ik deze zomer met enkele Cadet-groepen kennisgemaakt, die daarvan werkelijk iets aardigs gewrocht hadden: een overzicht van een zendingsveld, compleet met foto's en tekeningen en een briefwisseling met één der daar werkende missionaries. De jongens vonden het geweldig! Vergeet ook niet, dat er heel wat christelijke onderwijzers zijn, die hun leerlingen belangsteling voor de zending pogen bij te brengen.

En dan zou ik willen noemen onze vrouwenverenigingen, die — tenminste in mijn omgeving — al verscheidene malen een actie op touw gezet hebben om een bepaald zendingsproject te steunen. Nog slechts enkele weken geleden hadden we een verkoop in onze kerken hier, waarvan de opbrengst geheel ten bate van Foreign Missions kwam. Met zo'n onderneming is altijd heel wat tijd en werk voor de dames gemoeid. Nee, onze ladies' societies schieten niet tekort in liefde voor de zending! Ik weet natuurlijk niet of dat bij U anders is.

Het is meer mijn indruk, dat onze gemeenten als geheel — ik heb het nu over onze newcomersgemeenten — tekort schieten, waar het voorlichting over en belangstelling voor de zending betreft. Zelden wordt er over geschreven op het kerkbulletin, schriftelijk contact met missionaries is er heel weinig. Ja, de predikant zal wel elke Zondag bidden voor uitbreiding van de Kerk in andere werelddelen, maar of deze zaak in de harten van alle ambtsdragers en gemeenteleden lééft, betwijfel ik ook. Veel eerder gaat hun belangstelling uit naar het welzijn van de eigen gemeente, het jeugdwerk, de uitbreiding van de christelijke school e.d., dus naar hun naaste omgeving. Voor een groot deel is dit m.i. ook te wijten aan het feit, dat zo weinig newcomers geabonneerd zijn op het zendingsblad van hun kerk. Want toen U dacht, dat dit er niet was, Mrs. S., hebt U zich onnodig ongerust gemaakt.

Al eerder heb ik hier onder de Schemerlamp gewezen op het blad "Missionary Monthly", uitgegeven in het belang van het zendingswerk der Reformed en Christian Reformed Churches of America. Het staat onder leiding van twee predikanten, de Revs. Van Dyke en De Witt, resp. Chr. Reformed en Reformed. Voor het luttele bedrag van $ 2.50 per jaar houdt het U op de hoogte van alles, wat er gebeurt op de zendingsvelden van deze kerken. Adres: M.M., Box 871, Madison Square Station, Grand Rapids 7, Michigan, U.S.A. Naast het nieuws en de rapporten van zendingswerkers levert dit maandblad beschouwingen over onderwerpen, die meer van algemeen belang zijn. Dat hier twee kerken langdurig en vruchtbaar samenwerken — het blad bestaat reeds vele jaren — moet voor leden van beide denominaties al een reden tot blijdschap wezen en een aansporing om het te steunen.

Dit laatste breng ik speciaal onder Uw aandacht, omdat nergens elders de tragiek van Christus' gescheurde Kerk zo pijnlijk uitkomt als in de uitvoering van de zendings-opdracht. Het is nog niet zo lang geleden, dat vaak diverse denominaties in hetzelfde gebied in een heidense strijd gewikkeld waren om de harten der heidenen. (Weet U, dat er heden ten dage tussen de 300 en 400 verschillende zendingsgenootschappen aan het werk zijn?!) De Protestantse missions van Europa en Noord Amerika verenigden zich in 1921 voor het overgrote deel in de International Missionary Council, omdat ingezien werd, dat het zo niet langer kon en mocht. Het resultaat is een broederlijke samenwerking en een soort zône-indeling voor de officiële zendingsvelden. Deze regeling draagt uiteraard een betrekkelijk en tijdelijk karakter en is ook niet altijd uitvoerbaar in de praktijk. Vooral niet in dichterbevolkte gebieden en daar waar de politieke situatie niet stabiel is. Denk aan landen als Indonesia.

Hier blijft dus een vraag, die elk gelovige in de zendingbedrijvende landen op het geweten moet branden: Hoe kunnen we de heiden wijzen op de éne Heiland der wereld, terwijl we Hem zelf niet in eenheid dienen, zoals Hij dit wenste? Het verdrietigste is nog, dat de meeste christenen niet eens de moeite nemen om over deze vraag na te denken. De zendelingen, door hen uitgezonden, hebben die moeite wèl genomen! Zij namen de maatregelen, die binnen hun bereik lagen. Dat die niet afdoende en om over te juichen zijn, is zeker niet hun schuld. We kunnen nu zeer praktisch en zeer principieel over allerlei verschillen gaan praten, maar het feit ligt er: de wijze, waarop de Kerk van Jezus Christus zich gedwongen ziet de zendingsopdracht van haar Meester uit te voeren, is in zichzelf een schreiende aanklacht...

Zendingswerkers zien de dingen, vanwege hun arbeid en geestelijke instelling, in een wereldwijd perspectief. Voor de redding van de gekleurde medemens uit zonde, bijgeloof en angst zetten zij zich blijmoedig in. Daarbij zijn ze niet te klein om over een walletje heen te reiken: wanneer er eens samengewerkt of over-en-weer geholpen moet worden, zijn zé daartoe bereid. En tot welke heerlijke resultaten deze samenwerking uiteindelijk kan voeren, is voor onze begrippen verbazingwekkend. Als frappant voorbeeld noem ik de Church of South India, in 1947 onder grote vreugde gesticht door, let wel: bekeerlingen der Anglican, Presbyterian, Methodist en Congregational missions. Hoe ironisch, dat muurtjes, die in de uitzendende landen angstvallig in stand gehouden worden, op hun zendingsvelden vaak niet eens bestaan!

Een ander punt, dat ik onder Uw aandacht wil brengen, is de reeks snelle veranderingen, die zich in de wereld voltrokken in de laatste twintig dertig jaar, ook op het terrein van de zending. Niet langer zijn de heidenen gekleurd en wonen tussen rijstvelden en sagopalmen. Wij spreken nog steeds over het "christelijke Westen", ja. Maar ik maak me sterk, dat — vergeef me de menselijke wijze van uitdrukken — de grote wereldkaart, die in de hemel bijgehoude wordt, een heel ander beeld vertoont dan wij in onze gedachten hebben! Ik ben nog niet de woorden van een bekend theoloog/zendingsman vergeten, die zo kernachtig schreef: "De tijd is nu niet ver meer, dat de Kaffers van Afrika zending bedrijven onder de afvallige naties van Europa, eens de wieg der christelijke beschaving."

We zien reeds voor onze ogen, dat in de oosterse landen, waar blanke missionaries om politieke redenen hun biezen moesten pakken, — met grote verslagenheid om, wat zij meenden, was een afbreken van hun levenswerk — de jonge inlandse kerken groeien en bloeien. Zij hebben al hun evangelisatie en het zal niet lang meer duren, of zij zenden hun eigen missionaries uit. Ook achter het ijzeren gordijn, waar je het na zoveel jaren van communistische overheersing allerminst verwacht, blijkt de Kerk van Christus levend te zijn en duizenden leden te tellen onder een generatie, die grootgebracht werd op een dieet van atheistische propaganda. Hoe is het in de wereld mogelijk? Inderdaad. Zoiets is alleen mogelijk door de kracht van de Heilige Geest. En gelukkig zijn wij, als onze ogen wijd-open zijn om Zijn wonderen te herkennen! De uitbreiding van God's Koninkrijk gaat door, ook waar het ons onmogelijk gemaakt werd om eraan mee te helpen.

Maar er zijn nog genoeg landen over, waar onze zendelingen wel kunnen werken en nieuwe terreinen doemen al op aan de horizon. Laten we daarom naar eigen kring terugkeren. Ja, waarom ook niet eens een missionary van een andere kerk uitgenodigd, als hij in de buurt is? Of nog beter: waarom niet een gecombineerde zendingsavond belegd? We kunnen dan een volgende maal, wanneer een van onze zendelingen op bezoek komt, die kerk weer terugvragen. Een mooier motief om samen eens iets op touw te zetten dan het aankweken van belangstelling voor de zending laat zich moeilijk bedenken. En wat betreft films, Mrs. S., ik vermoed, dat de redactie van Missionary Monthly U wel aan adressen kan helpen. Bovendien, zendelingen, die over hun werk komen vertellen, brengen meestal hun eigen films mee.

Wanneer U in Uw emgeving de belangstelling voor de zending wilt stimuleren, dan doet U er m.i. het beste aan door een abonnement op M.M. te nemen en dit blad te introduceren bij leden van Uw gemeente. Het blad brengt ook artikelen, die kunnen dienen als studiemateriaal voor verenigingen en geeft U de namen en adressen van werkers op de zendingsvelden. Brieven van het thuisfront worden door hen zeer op prijs gesteld. Te zijner tijd kunt U dan in overleg met Uw predikant proberen om een zendingsavond te organiseren.

Tot schrijvens en vele groeten van

Uw SASKIA.

DUXBURY
TRAVEL SERVICE
Agent: TCA, KLM, Holland-America Line, Europe-Canada Line
BRAMPTON, ONT.
85 Main St. N. Phone GL 1-4280
Agent Canadian National Railway

Ook dit jaar nemen **VOORTMAN'S** weer de leiding met

FIJNE KERSTKRANSEN

zwaar gevuld met ECHTE amandelspijs

Stuur één naar Uw vrienden,
het is een zeer welkom Kerstgeschenk

Bestel vroegtijdig bij Uw winkelier - de vraag is zeer groot!

★

W. & H. VOORTMAN LTD., BURLINGTON, ONT.

CLASSIFIED ADS

Pay your advertisement when you send it in. See our standard-rates below:

Birth-announcements	$ 3.00
Engagement-announcements	$ 3.00
Marriage and anniversaries	$ 4.00
Notifications of death	$ 4.00

"For Sale" and "Want" advertisements up to 30 words $ 2.00. Every word more 5¢

For "letters under number" $ 0.50 extra.

—

Send your payment together with your ad to:

Calvinist-Contact
Box 312, Station B,
Hamilton, Ont.

Thankful to our covenant God, we announce the birth of our twin sons and brothers

LOUIS and MICHAEL

Mr. & Mrs. M. Tamminga.
Mary.
Francis.
Eddy.
Ingrid.

11 Haverson Blvd.
Toronto 15, Ont.

November 30th, 1962.

Op 26 Nov. heeft de Heere na een langdurige ziekte tot Zich genomen ons lieve zoontje en broertje

LAMBERTUS (BERT),

op de leeftijd van 9 jaar.

Zalig is der kinderen lot.
Jong gestorven, vroeg bij God.

Namens de familie:
Mr. and Mrs. H. Kikkert.
Roelie Jake
Henry Harm
Arnold Evert
Margaret Frank
Henk Morris

R.R. 4, Embro, Ontario.

LEADING LITTLE ONES TO GOD, by Marian M. Schoolland. This book will serve as an invaluable guide for Christian parents who desire to teach their little ones about God. $4.30

A RECIPE FOR A MERRY CHRISTMAS, by Handel H. Brown. Develops a pattern on recipe, for celebrating the Christian festival. $2.75

QUESTION 7, by Robert E. A. Lee. An exciting novel of conflict and intrigue in communist East Germany. $3.25

As long as the last.

Dertig jaar in de greep der Jehova-Getuigen, W. J. Schnell, van $2.95 voor $1.95

Het Ooievaars Gericht, bij Arjen Miedema, van $1.80 voor $0.95

SUK'S BOOKHOUSE

47 North St., St. Catharines, Ont.
Phone MU 4-2035

Op 28 November 1962 nam de Here plotseling tot Zich onze geliefde Man, Vader en Grootvader

SAPE VANDER PLOEG,

in de ouderdom van 66 jaar.

Ps. 91 was in zijn leven hem, en is nu ons tot troost.

Kemble, Ont.:
A. Vander Ploeg—Nauta.
Brampton, Ont.:
C. Vander Ploeg.
R. Vander Ploeg—Walburg.
Berlikum, Friesland, Holland:
J. Vander Ploeg—Dijkstra.
J. Dijkstra.
Shallow Lake, Ont.:
G. Vander Ploeg.
E. Vander Ploeg—Miedema.
Shallow Lake, Ont.:
J. Vander Ploeg.
A. Vander Ploeg—Miedema.
Sarnia, Ont.:
R. Vander Ploeg.
H. Vander Ploeg—Muller.
Kemble, Ont.:
D. Vander Ploeg.
E. Vander Ploeg—Struik.
Shallow Lake, Ont.:
R. Vander Ploeg.
A. Vander Ploeg—Vlielander.
En kleinkinderen.

De begrafenis vond plaats op Zaterdag 1 December te Owen Sound.

R.R. 2, Kemble, Ont.

De Heere nam tot Zich ons gewaardeerd medelid onzer mannenvereniging

SAPE VANDER PLOEG.

Zijn nagedachtenis zij ons een aansporing met ons werk voort te gaan.

Mannenvereniging "Onderzoek de Schriften",
Owen Sound, Ont.

November 28, 1962.

De leden der Vrouwenvereniging "Forward in Faith", Christian Reformed Church, Owen Sound, Ontario, betuigen diep medeleven tot hun medelid, Mrs. Vander Ploeg - geboren Nauta, met het overlijden van haar man

SAPE VANDER PLOEG.

Mogen de beloften van het Evangelie haar tot rijke troost zijn.

November 28, 1962.
Owen Sound, Ont.

Wanted:

MIDDLEAGED COUPLE

Man to work as gardener and handyman. Woman part-time at home. Free house. Year-round employment. Good position for neat clean couple. Bradford, Ont. Letters under Box no. 1547, Calvinist-Contact, P.O. Box 312, Stat. B, Hamilton, Ont.

$ 600.— Down

Vraagprijs $ 12.000.00. Grote voorkamer, 3 slaapkamers, badkamer, moderne keuken, olieverwarming, garage. Lot 75 x 200. 7 Mijl van Hamilton.

JACK BYLSMA
REAL ESTATE
1607 King St. E., Hamilton, Ont.
Bel LI 9-3894.

Dame, middelbare leeftijd, zoekt plaatsing als

HUISHOUDSTER

Brieven onder no. 1545, Box 312, Station B, Hamilton, Ont.

Wanted:

WOMAN

from 21 to 50, to live in. For general housework. All modern conveniences. Family of adults. Apply to P.O. Box 875, Picton, Ont.

GOOD BARBER WANTED

In a Chr. Reformed Community (Chr. School present) there will be an opening by next spring for a first class barber. Guaranteed starting income $ 300.00 per month with considerable higher possibilities for the right man. Please write under motto "Vernon", % Calvinist-Contact, P.O. Box 312, Stat. B, Hamilton, Ont.

GREENHOUSE BUSINESS & LAND

23,000 sq. ft. of glass now in full operation. Half is less than two years old, the rest less then five including three acres of land. Reason for sale: health. Write: Art Janse, R.R. 4, Bradford, Ont.

Wanted:

GIRL AGED 19

or over, for general housework in doctor's family with small children in southern Ontario. Live in or out. Good living conditions. Write to Box 1546, % Calvinist-Contact, P.O. Box 312, Stat. B, Hamilton, Ont.

REST HOME

Marvellous opportunity to obtain a prosperous well-organized 20 room rest home with 8 room living-quarters for owner. Spacious grounds, modern equipment and trained staff of 4. Owner is retiring and will carry first mortgage. Asking price $ 45,000. Financial statements are available to qualified buyers. Located near fast growing city in South-Western Ontario. Call Marten Boersma at DI 4-2431. A. N. Paiement Real Estate Ltd., 423 Christina Street North, Sarnia, Ont.

BARRIE AREA

Homes, Farms, Acreages, Lots, Summer Cottages and Businesses.

Write, wire or phone
AARN KLOOSTERMAN
representing
Harold Forster & Co.
REALTORS - 98 Bayfield St.
BARRIE, ONT. PA 6-6453

ZEESCHEPEN TUSSEN NEW YORK EN MONTREAL?

De Ver. Staten hebben Canada voorgesteld om gezamenlijk een projekt in studie te nemen om te komen tot een zeescheepvaartverbinding tussen New York en Montreal. Tussen deze beide miljoenensteden wil men een kanaal aanleggn dat ca. 350 mijl lang is. De totale kosten vor dit enorme projekt worden in eerste instantie op ca. 600 miljoen dollar geschat. Voor deze nieuwe vaarweg, waarvan de lengte ongeveer gelijk is aan Amsterdam—Parijs, wil men voor een groot deel gebruik maken van bestaande rivieren. Deze rivieren zullen echter geheel in onderlinge verbinding gekanaliseerd moeten worden, aangepast aan de scheepvaartverbinding zou voor de eisen voor de scheepvaart met grote zeeschepen. De ontworpen zeeschepen een verkorting van de reisafstand tussen twee steden betekenen van ca. 1100 mijl. Verschillende Canadese groeperingen hebben reeds verklaard tegenstander te zijn van een dergelijke nieuwe scheepvaartverbinding. Men vreest dat de invloed van New York door het nieuwe kanaal dusdanig zal toenemen, dat Montreal en andere Canadese steden er nadeel voor hun handelsbelangen van zullen ondervinden.

De International Joint Commission zal zich met de verdere bestudering van het projekt bezig gaan houden.

The Jarvis Canadian Christian School Society will be in need of

A TEACHER

for Grade 3 by Jan. 1, 1963. Please send applications to the Secretary Mr. A. Norg, R.R. 4, Hagersville, Ont.

Wanted:

FAMILY

to work on vegetable farm. Three or more workers. Free house. Bradford, Ont. Letters under Box no. 1548, Calvinist-Contact, P.O. Box 312, Stat. B, Hamilton, Ont.

For sale:

6 ROOM FRAME HOUSE

Large garage, 1 acre of land, 6 miles South of Hamilton. Schoolbus Christian Grade and Highschool at the door. Full price $ 8,500.—. Down $ 500.—. G. De Roo, R.R. 1, Caledonia. RO 5-4121.

Wanted:

SINGLE MAN

for general farmwork. Age 14—20. To live in. Right salary provided for good worker. Apply to De Weerd Bros., R.R. 5, Mount Brydges, Ont.

Gevraagd, zo spoedig mogelijk:

EEN ERVAREN BAKKER

in een Hollandse bakkerij. Moet zelfstandig kunnen werken. Brieven aan Aalt Pater, Beaver Creek Bakery, R.R. # 1, Alberni, B.C.

South Cayuga

120 Acres medium clay, on paved road, well fenced. Four bedroom brick house (city conveniences), large bank barn. New large pig pen with two floors. New implement shed 50' x 45' and a new double tractor garage. Possession could be next spring. Asking price $ 26,900 with $ 6,500 or offer down.

Call TED BOSMA at

John Voortman
Real Estate
580 UPPER JAMES ST.
HAMILTON, ONT.
or evenings at FU 5-3562.

WE NEED MORE FARMS AND LOTS TO SELL.

WILLOWDALE

$ 1,500.00 Down. Grote 6 kamer, 2 verdiepingen, vrijstaand huis, 2 garages, rec. kamer; sanitary riolering; lot 50' x 300'; gemakkelijke betalingen; eigenaar overgeplaatst. Prijs $ 13,900.00.

WESTON

$ 2,500.00 Down. 6 kamers, 2 verdiepingen, vrijstaand huis; garage; "treed lot"; eerste klas buurt; dicht bij T.T.C., winkels enz. Prijs $ 14,900.00.

WILLOWDALE

$ 2,500.00 Down, mooie, goed onderhouden, 6 kamer "ranch style" bungalow; 6% N.H.A. hypotheek; alum. storms, screens, asphalt driveway; plus grote kamer in de basement; vraagprijs $ 16,300.00.

G. Broos
REALTOR
Since 1952.
99 Centre Ave., Willowdale, Ont.
Tel.: 225-7400

Lied voor het komende rijk

Ds. G. N. Lammens:

Ik ben niet van "De Achttien" en ook niet
van "De 64", maar ik hoor bij de schare,
die niemand tellen kan.

Land van hoop en glorie,
moeder van wie blij,
vrij in geest en waarheid,
wachten Gods getij,
wijder en steeds wijder
breidt uw grenzen uit,
tot ge eens de wereld
in uw armen sluit.

Onze voorgeslachten,
in verheven taal,
zongen van uw schoonheid
en uw zegepraal,
zagen 't "zalig loone"
op hun strijden hier,
droegen aan ons over,
rijk, uw kruisbanier.

"Wenn ich gleich nichts fühle,
Herr, von Deiner Macht,
führ mich doch zum Ziele . . ."
zongen anderen zacht —
in hun vurige liefde
voor hun land en thuis,
wisten zij zich kinderen
onderweg naar Huis.

Negers droomden van u,
heimwee in hun lied:
kruisten vol verlangen
het Jordaangebied,
waar hun "campground" wenkte
aan de overkant.
groen van vreugd en vrede
in 't beloofde land.

Hoeveel mensenharten
hunkerden tot nu?
Christus was 't, de Kóning,
die hen sprak van u!
's levens bitterst lijden
en gebrokenheid
kan uw beeld niet roven
van wie Hem verbeidt.

Niemand kent uw krijgsplan,
keert uw stille kracht,
over barricades
wordt uw groet gebracht —
taal naast taal op aarde
zingt nu Gods gena,
tastend naar de aanhef
van uw gloria.

Mateloos vertroostend
glanst ons vergezicht,
ongetelde ogen
zijn op u gericht —
door geen nacht, hoe gruwelijk,
werd uw licht gedoofd,
't leidt nog naar uw poorten
ieder, die gelooft.

Als uw laatste burger
groots verwelkomd is,
vluchten voor uw morgen
dood en duisternis . . .
reeds bloeit hoop naar glorie,
einde wordt begin,
hoor! langs al uw wegen
"saints go marching in".

Koninkrijk der hemelen,
moeder van wie blij,
vrij in geest en waarheid,
wachten Gods getij,
wijder en steeds wijder
breidt uw grenzen uit,
'tot geheel de wereld
in uw armen sluit.

Tini Van Ameyde.

EEN (RUSSISCHE) VOS VERLIEST WEL ZIJN HAREN, MAAR NIET ZIJN STREKEN

In het blad van de communistische partij in de Sovjet-Unie, de Prawda, werd onlangs grotere aandacht gevraagd voor de training van goede propagandisten voor het atheïsme, opdat alle leden van de partij, jongeren en ouderen, tot strijders tegen de godsdienst gemaakt zouden worden. De laatste tijd is er in de Sovjet-pers een serie artikelen verschenen, waarin over de kracht van de godsdienst werd geklaagd en over trage uitvoering van de partij-actie er tegen. Oude vooroordelen en bijgeloof verhinderen nog vele om van harte mee te werken in arbeid en openbaar leven in de opbouw van het communisme, aldus het blad. Er zijn geen statistische gegevens bekend over de godsdienst en de strijd er tegen, maar tijdens het recente bezoek van een groep uit de Amerikaanse kerken kwamen deze bezoekers onder de indruk van het feit, dat de kerk in de Sovjet-Unie leeft en dat ook vele jongeren aán het kerkelijke leven deelnemen. In dit verband moet ook gewezen worden op een uiting van premier Chroestsjew op het 22e partijcongres, dat "het land een goed doordacht en krachtig systeem van wetenschappelijke atheïstische leringen nodig heeft, dat alle lagen van de bevolking kan bereiken en de verbreiding van godsdienstige inzichten, in het bijzonder onder de jeugd kan tegenhouden". Kerkleiders nemen methoden te baat om verschillen tussen bijbelse dogma's en de werkelijkheid uit te leggen. Sommigen proberen zelfs de godsdienstige en de communistische zedeleer met elkaar in overeenstemming te brengen, zo schreef een ander blad over de strijd tegen de godsdienst.

Vandaar dat er de nadruk op gelegd wordt, dat de atheïstische actie moet versterkt worden.

(Overgenomen uit "Centraal Weekblad".)

Voor de Kerst

Pracht sortering Hollandse en Engelse boeken voor elke leeftijd.
Alle soorten Kinderbijbels, Psalmboekjes, Bijbels, Dagboeken, Christelijke Scheurkalenders, Psalter Hymnals,
Catalogus gratis verkrijgbaar.

CHRISTIAN BOOK CENTRE
ANTON LAMMERS
36 Longwood Rd. N.
Hamilton, Ont.
Telefoon JA 2-1234
Open elke dag van 9 uur 's morgens tot 10 uur 's avonds.

NAAR NEDERLAND!!

Wij verzorgen Uw passage voor BOOT of VLIEGTUIG. Ook voor Uw familie overkomend uit Nederland. Indien gewenst wordt nu ook Uw bootreis gefinancierd met "PAY LATER PLAN". Alle inlichtingen:

VAN HERWERDEN TRAVEL SERVICE
741 King Street E. OSHAWA, ONT. Telefoon RA 3-4471

WAAR STUDEERT UW ZOON OF DOCHTER ?

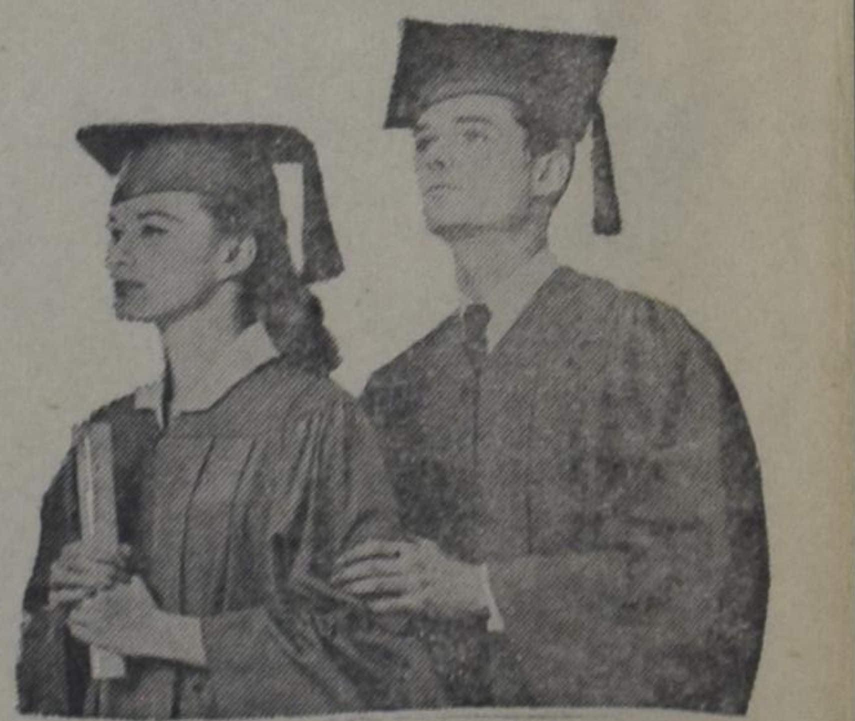

Indien Uw zoon of dochter aan een college of universiteit ergens in de U.S.A. of Canada studeert, wilt U het contact met "thuis" levendig houden.

In de vreemde omgeving zal ons blad niet alleen een herinnering, maar ook een hechte band aan "thuis" blijken te zijn.

Voor dit doel stellen wij ons blad beschikbaar tegen een speciale

ABONNEMENTSPRIJS VOOR STUDENTEN

namelijk Drie Dollar per jaar.

Indien U onderstaande coupon invult en deze met $3.00 aan ons inzendt, zullen wij zorgen, dat deze band met thuis een jaar lang gevoeld wordt.

COUPON

VOOR EEN STUDENTEN-ABONNEMENT OP CALVINIST-CONTACT

NAAM VAN DE STUDENT: ....

STUDEREND AAN: ....

ADRES: ....

ABONNEMENT VOOR REKENING VAN: ....

ADRES: ....

Kerknieuws

CHR. REF. CHURCH

Beroepen

te Forest, Ont., G. J. Hoytema te Dunnville, Ont.

Tweetal

Chr. Ref. Church Dundas, Ont.: Rev. A. H. Venema te St. Catharines, Ont.; Rev. J. Geuzebroek te Barrie.

Aangenomen

naar Georgetown, Ont., J. Joosse te Dresden, Ont.

Aangenomen naar Nobleford, Alta., J. Hoogland te Langley, B.C.

Bedankt

voor Strathroy, Ont., H. Vander Kam te Jenison, Mich.

FREE CHR. REF. CHURCH

Beroepen

te Vineland, Ont., J. Brons van Bunschoten (Nederland).

De toeneming van de misdaad in Amerika

(ICN) — Edgard Hoover, het bekende hoofd van het Amerikaanse Federale Bureau voor Onderzoek (F.B.I.) waarschuwde in het Bulletin van zijn Bureau dat "een massieve stortvloed van misdadigheid" zich over het land uitstort.

Hij wees er op dat gedurende het laatste jaar in Amerika bijna 2.000.000 ernstige misdrijven werden gepleegd. Hij noemde dat "een schokkende schandvlek en een zware beschuldiging van het Amerikaanse volk".

De heer Hoover zeide dat de laatste rapporten aantoonden dat verleden jaar het aantal arrestanten dat jonger was dan 18 jaar met 4% was toegenomen.

Hij wees erop dat van de 37 mensen die verleden jaar bij de uitoefening van hun beroep om de wet te handhaven waren gevallen, 12 vermoord werden door aanvallers van 21 jaar of jonger.

De heer Hoover wees erop dat dit probleem niet met een enkel antwoord kan worden opgelost, maar dat dit alles "neerkomt op het eenvoudige feit dat de gemiddelde man, vrouw en kind vandaag in ons land in groter gevaar verkeert om het slachtoffer te worden van deze misdadige bestorming dan ooit te voren."

MEN ZEGT :

"Men heeft reeds zeer lang de behoefte gevoeld aan een grondige herziening van Canada's verouderd belastingsysteem. Onze met snelle sprongen omhoogschietende belastingen doden het vrije initiatief en de ondernemingsgeest. De belastingen dienen talent en ondernemingsgeest vrij te laten — en het zou best kunnen zijn dat het ontwerpen van een belastingstelsel, dat grotere activiteit aanmoedigt, de beste manier is om tot hernieuwde nationale groei te komen".

The Financial Post

JAN FABER

Nu Manager van

Burlington Travel Service

Agenten voor K.L.M., H.A.L. en alle andere scheepvaart- en luchtlijnen. Kantoor:

2015 Lakeshore Road, Burlington, Ont.

(Naast het Bus Terminal)

Tel. NE 7-5222

Na kantooruren bel Jan Faber 's avonds thuis op NE 7-5119.

Eerste openbare vergadering Committee for Justice and Liberty

Het is nu iets langer dan een jaar geleden, dat twee janitors in Toronto hun betrekking vaarwel moesten zeggen, omdat zij bezwaren hadden lid te worden van een union, die exclusieve rechten had verkregen in de plaats van hun werkkring. Dit voorval leidde tot de oprichting van The Committee for Justice and Liberty.

Zaterdag 1 December j.l. werd voor het eerst door dit Comité een openbare vergadering gehouden in de nieuwe Rehoboth Kerk in Toronto, welke vergadering diende niet alleen om rekenschap af te leggen omtrent hetgeen tot dusverre was gedaan, maar tevens om bekendheid te geven aan de plannen van het comité voor de toekomst.

De vergadering stond onder de bekwame leiding van Mr. H. Kuntz, de voorzitter van de CLAC. Voor de middag werden de aanwezigen ingelicht omtrent de activiteiten van het comité in het verleden en in de toekomst, terwijl de middagvergadering was gewijd aan het bespreken van concrete gevallen en jurisprudentie.

In zijn openingswoord maakte de voorzitter melding van de bemoedigende reacties, die van verschillende zijden waren ontvangen. Dankbaar heeft men daarin de zegen van God gezien. Het doel van het comité is alleen om dienstbaar te zijn aan de Here, aldus Mr. Kuntz. Gerechtigheid is alleen bij God te vinden en ware vrijheid wordt alleen geschonken in de Christus.

Rev. F. Kouwenhoven van Toronto sprak over de verschillende aspecten van het werk van "Justice and Liberty". Spreker lichtte toe, dat fundamentele rechten van de burgers van dit land in gevaar zijn, indien men niet vrij is voor zichzelf te beslissen of men al dan niet tot een union wil behoren. Dit gevaar wordt niet alleen verzwaard door de inmenging van de unions zelf, maar ook door het gebrek aan gelegenheid voor de betrokkene om zich behoorlijk te verdedigen. Het is nimmer, aldus Rev. Kouwenhoven, de bedoeling geweest een grote organisatie te stichten. Het doel was slechts om misstanden onder de aandacht te brengen van het volk en van regeringsinstanties.

Spreker legde vooral nadruk op het feit, dat ons gehele leven dienst aan de Here is. Als zodanig kon spr. zich wel vinden in een uitspraak, die gedaan is, dat het toetreden tot een union gelijk staat met het toetreden tot een kerk. In de grond van de zaak is het toetreden tot of deelnemen aan een union een religieus gerichte zaak. Mensen worden voor de keus gesteld "neutraal" te zijn of aan Gods zijde te staan. Deze keus moet vaak worden gedaan op straffe van het verlies van broodwinning. Dit is noch vrijheid, noch recht. En juist deze twee waarden wil het comité bevorderen. Het staat daarbij tevens op de grondslag van de Canadese "Bill of Rights" en het wil steun verlenen aan degenen, die om des gewetens wil in moeilijkheden komen.

Mr. E. Schilder ging hierna in op de verschillende stappen, die het comité heeft genomen en nog wil nemen. Verscheidene malen heeft het comité de gelegenheid aangegrepen, uiteenzettingen te geven aan verschillende overheidsinstanties, zowel federaal als provinciaal. Talloze malen heeft het comité hulp kunnen bieden aan individuele personen over het gehele land, die in moeilijkheden waren gekomen, in het bijzonder waar het betrof de te bepalen houding tegenover de unions.

Als positief doel heeft het comité de hulpverlening aan de individuele mensen en aan het volk als geheel. Het wil trachten het Schriftuurlijke licht te doen vallen op de rechten en vrijheden van de mens in de Canadese samenleving. Dit is niet alleen het verlenen van hulp, maar ook het verstrekken van voorlichting. Het wil doen zien, dat alle dwang in wezen a-sociaal is en dat de wet gewijzigd dient te worden, aangezien in vele gevallen de unions buiten de wet schijnen te vallen. In dit streven, aldus Mr. Schilder, moet op de tegenstand van de unions worden gerekend, hetgeen betekent dat de unions dit streven naar recht en vrijheid niet steeds waarderen kunnen.

Mr. D. Van Leeuwen gaf daarna een financieel overzicht. Het bleek, dat ruim $ 3.000 aan giften was ontvangen, terwijl ongeveer $ 2.000 was uitgegeven. Het saldo zal echter niet genoeg blijken om de huidige en toekomstige activiteiten van het comité te dekken. De CLAC kreeg een extra woord van dank voor de vrijgevigheid, waarmee de functionarissen van deze organisatie zich beschikbaar hadden gesteld voor het comité. Dit is, volgens Mr. van Leeuwen, echter op de duur niet vol te houden en de tijd nadert snel, dat het comité een volle kracht nodig zal hebben om al het werk naar behoren te doen. Het bedrag, dat aan kosten was uitgegeven, was volgens Mr. van Leeuwen uitermate laag. Indien, vergelijkenderwijs, dezelfde activiteiten door neutrale unions zouden zijn ondernomen, dan hadden deze kosten zeker $ 6.000 bedragen. De uitgaven van tweeduizend dollar zijn verreweg alleen bestemd voor rechtskundige doeleinden. Het feit, dat het comité deze rechtskundige bijstand voor zulk een gering bedrag had kunnen verkrijgen, verklaarde spreker uit de omstandigheid, dat de leden van het comité over een grote mate van deskundigheid blijken te beschikken. Het gebeurt meermalen, aldus spr., dat wanneer men met de leden van het comité bij een lawyer op bezoek is, men niet goed weet wie nu eigenlijk de lawyer is: de eigenlijke rechtskundige of het lid van het comité.

Gedurende de vergadering werd de nadruk gelegd op de noodzakelijkheid, dat deze beweging niet moet groeien in de richting van een groot aantal contribuanten, terwijl het eigenlijke werk door enkelen wordt gedaan. Veeleer moet het zo worden, dat tallozen moeten worden ingeschakeld in de verbreiding van de doelstellingen van het comité. De praktijk heeft uitgewezen, dat onnoemelijk velen geïnteresseerd zijn in deze doelstellingen, niet in het minst rechtskundigen in ons land.

Wij meen, dat het Comité er goed aan heeft gedaan deze openbare vergadering uit te schrijven. Het bleek uit de redevoeringen en uit de daarop volgende discussies, dat er veel werk is verzet, maar ook dat voor de sociale en rechtskundige denkbeelden, zoals die door dit comité naar voren worden gebracht, veel meer belangstelling bestaat in en buiten eigen kring, dan men aanvankelijk zou vermoeden.

VAN DELFT'S

Book & Gift Shop

For large selection

SUNDAY SCHOOL SUPPLIES
CHRISTMAS PROGRAMS
CHRISTMAS CARDS
with Bible text
($ 1.10 postpaid).

Daily Manna Calendars
Chr. School Calendars
Can. Pictorial Calendars
Oranje Kalenders, Hollandse Scheurkalenders.
Succes Agendas,
Refills 1963, $ 2.75 postpaid.
Hugenoten kruisjes

1058 MAIN STREET W.,
HAMILTON, ONT. JA 8-1932

Wij hebben nog enige van die fleurige

TOMADO POCKETBOEK-REKJES

welke wij uitverkopen voor slechts

$ 5.45

Een leuk cadeau voor jong en oud! Haast U en zend moneyorder of cheque naar

KUNTZ & VANDERIET

1375 Weston Road,
Toronto 15, Ont.
en wij zenden het U FRANCO toe!

Weather Forecast for Brantford and Surrounding Area

Below normal temperatures and above normal snowfall for this coming winter!!!

U kunt Anti-Freeze innemen maar U voelt zich vast beter wanneer U een paar heerlijk warme

Hollandse Dekens

bij ons bestelt! Wij hebben een pracht sortering en deze maand voor SPECIALE prijzen!!!

LABRADOR, 4 kleuren. Moderne dessins, ± 7 pond zwaar (73" x 96") SPECIAAL $ 24.95.

Hierbij deze maand 1 groot Flanel Laken à $ 4.50, voor halve prijs ($ 2.25). Dus bij 2 dezer Dekens 1 Flanel Laken gratis.

Jongelui dit is uw kans! ORDER NOW!
Delivery anytime, anywhere!

GROTE ZWARE HOLLANDSE DEKENS, niet van wol te onderscheiden. (75" x 91"). 6 verschilende kleuren. Normale prijs $ 13.95. Bij ons $ 12.95, 2 voor $ 25.00.

1 Persoons zelfde kwaliteit $ 8.95
1 „ half wol $ 16.95
Gestikte Dekens rood, groen, goud. (72" x 88") $15.95.

Voor Kerstmis

MOOIE SORTERING GESCHENKEN, ZOALS:
Delfts Blauw - Houtwerk - Lepeltjes enz.
Hollandse Cassettes 50-dlg. $ 29.95 Stainless Steel.
U vindt geen betere en mooiere voor deze prijs.
Dames-, Heren- en Kinderpantoffels, alle maten.
Verto Matten, ijzersterk. Moderne dessins (7 x 10 ft.) $35.75
(9 x 11 ft.) 42.50

Beleefd aanbevelend,

Peter Zylstra

87 Queen Street Brantford, Ont.

PHONE 752-8237

Het beste adres voor Hollandse Textiel & Groceries.
En bij ons altijd gratis premies bij al Uw aankopen!!

Correctie

In ons nummer van 9 November j.l. plaatsten wij op pagina 6 een verslag van de opening van de Thunderbay Christian School at Fort William, Ont.

Hierin staat abusievelijk vermeld, dat de school wordt bezocht door 25 kinderen. Dit moet zijn 75 kinderen.

NOOIT LEKKER?

Ook als U alles hebt geprobeerd, ja juist dan moet U onze onschad. geneeskruiden aanwenden. Onze resultaten grenzen aan het onmogelijke. Wat U ook scheelt, meld het ons! Broch. en inl. gratis. Toez. desgewenst in blanco verpakk.! Ziet onze attesten. 37-jarige ervaring.

Voor Canada uitsluitend volle kuren (9 mnd.) à $ 18.00 bij vooruitbetaling.

Meldt Uw ziekte en klachten aan

Kruidenhuis "FLORA"

Westersingel 40, Groningen, Ned.

Sundayschool Teachers

This year we have again a wonderful selection Sundayschool books for intermediate ages.
Various teachers bought their supply already and expressed their enthusiasm.
If you have not received our catalogue, send for a free copy at once.

CHRISTIAN BOOK CENTRE

ANTON LAMMERS
36 Longwood Rd. N.
Hamilton Ont.
JA 2-123.
Open every day from
9 A.M. till 10 P.M.

Gebruik dezelfde tandpasta als Uw familie in Holland.
Gebruik de beste Hollandse tandpasta.

IVOROL

Imp. Van's Importing, P.O. Box 826, Hamilton - NE 4-8614

30 DAGEN IN EUROPA

U behoeft U NIET bij een groep aan te sluiten om GOEDKOOP te reizen. U krijgt persoonlijk 25% korting op een bootretour.

Dit geldt voor afvaarten vanaf 1 October tot 28 Februari naar Europa.

Vraagt voor volledige gegevens:

GUIDE TRAVEL BUREAU

G. DENHARTOG 39 King Street, Box 733, AYLMER, ONT.
Phone 1152 Privé adres: 81 South Street East

DE ZILVEREN TROMPET

door J. WESLEY INGLES
(Vertaald door J. Vriesinga)

(6)

Hij vond zijn plaats gereserveerd in het voorste gedeelte en liet een van de trein-bedienden hem helpen met het installeren van zichzelf en zijn bagage. Daarna ging hij weer op het perron om de drie geweldige locomotieven te bewonderen die de trein in razende vaart door stad en dorp zouden voeren en over de eindeloze vlakten.

Toen het signaal voor vertrek gegeven werd klom hij haastig weer in zijn wagon. Met bewonderenswaardige nauwkeurigheid zette de zware trein zich bijna onmerkbaar in beweging en zocht zijn weg in toenemende vaart door de wirwar van rails en wissels buiten de overkapping.

Randall had heel wat gereisd, maar deze demonstratie van kracht en organisatie fascineerde hem altijd weer.

Later, nadat hij alle bekende plaatsjes aan zich voorbij had zien stuiven, begaf hij zich naar de diner-wagon. Er stonden heel wat reizigers te wachten op een vrije tafel, maar de kellner wenkte hem naar een van de kleine tafels waar nog een plaats open was. Terwijl hij zich neerzette zag hij dat de andere kant van de tafel aardig bezet was; werkelijk heel aardig en hij kreeg het gevoel dat deze reis nog wel eens interessant kon worden.

Ze was gekleed in een lichtgrijs mantelpakje, had zwart haar, blauwe ogen, dunne rode lippen en leek allesbehalve tam. Randall zag het meteen. Hij had te vaak gedanst met dit type.

Ze bleef halsstarrig in haar soep kijken terwijl hij haar opnam, rustig doorlepelend. Maar Randall bleef haar observeren terwijl er voor hem gedekt werd; hij wachtte op haar oogopslag, die spoedig kwam. Hij keek haar een ogenblik recht in het gezicht en gaf dan zijn bestelling zonder het menu te raadplegen en met het air van iemand die dit alle dagen deed.

Een tijdlang was er een nare stilte. Rondom hen was het geroezemoes van pratende eters. En Randall trachtte iets te vinden dat de moeite waard was om te zeggen.

"U moet deze reis al eens eerder gemaakt hebben," zei hij dan.

Zij had op hem zitten wachten klaarblijkelijk, en keek nu op met een lachje dat haast bekend was.

"Ik vraag me af hoe Sherlock Holmes daar achter gekomen is."

"Mijn waarde Watson," kaatste hij terug, "ik heb er nota van genomen dat ze niet bepaald geinteresseerd is in het uitzicht. En in mijn ervaring geven alle alleen-reizende jongedames zich altijd zonder mankeren over aan de studie van het landschap . . ., tenzij zij het landschap al kennen."

"Of tenzij het intetrieur boeiender is dan het landschap."

"Zeker, zeker, en misschien is dat de reden van Uw belangstelling voor het servies?"

"Nee, niet bepaald." Ze lachte verrukkelijk echt, deze keer. "Ik vroeg me alleen maar af. . . ."

"O, maar dat moet U beslist niet doen," viel hij haar in de rede. "Daar bent U veel te leuk voor, voor zulke zware inspanningen."

"Had ik wel gedacht," antwoordde ze. "Maar laat me even uitspreken? Ik weet wel dat U dit eigenlijk moet zeggen, maar laat mij het toch maar doen; 'ik heb het gevoel alsof ik U eerder ontmoet heb' ".

"Ongetwijfeld hebt U me eerder gezien ergens. Ik zag meteen dat U een bereisd iemand was immers? Maar weet U zeker dat U mijn stralende persoonlijkheid eerder hebt gezien of alleen maar de verschrikkelijke fotografische afdruk ervan?"

Als ze lachte dansten haar ogen. Je moest er wel naar kijken en je moest meelachen.

"Dat," zei ze met plotselinge bezinning, "is nu juist wat ik me afvroeg. En ik ben bang dat het alleen maar het laatste is geweest. . . ."

"Als U me werkelijk ergens ontmoet had dan zou U nog wel weten waar, is dat wat U bedoelt?"

"Alweer geraden, Sherlock."

"Zeg, zou je het erg vinden om m'n werkelijke naam te gebruiken? Duncan Randall MacRae, de eerste naam helemaal onhoorbaar behalve de D."

"Maar natuurlijk D, ik vind het echt leuk je nu te ontmoeten," zei ze met een lichte buiging van haar hoofd terwijl ze haar servet naar haar lippen bracht om het lachje te verbergen dat toch in haar ogen te zien bleef.

"En de jouwe? Voluit graag!"

"Nita Mae Carlsen."

"Noors?" vroeg hij.

"Ben je mal? Italiaans natuurlijk," spotte ze, terwijl de kellner zijn eten opdiende.

"Hm. Nita Mae dus," zei hij en dacht meteen aan een andere naam, "Fay — Fay Thurston."

Maar hij wilde nu genieten van dit meisje. Ze wàs leuk.

Spoedig waren ze in diep gesprek alsof ze elkaar al jaren kenden.

"Welke wagon zit je?" vroeg hij terwijl ze van haar thee dronk.

"Vlak achter deze."

"Zal ik een poosje bij je komen praten?"

"Wel, ik heb heel gezellig stommetje zitten spelen met een ouwe zeurpot tegenover me, maar misschien heb ik wel een paar minuten vrij."

"Dank je, ik zal proberen jullie niet te lang van elkaar te scheiden." Dan vervolgde hij: "Je gaat terug naar je college, is het niet?"

"Nou vraag ik je toch. Hoe kom je daar bij? Zie ik er uit als een schooljuffrouw?"

"Nee, als een schoolmeisje."

"Nee, maar nu werkelijk serieus. Hoe kom je bij het idee dat ik op college ga?"

"Wel, om dan werkelijk serieus te blijven, ik kon geen andere bestemming voor je bedenken."

"O, dat's leuk. Mijn ouwe zeurpot is tenminste beleefd, ook al zegt hij niets."

"Als ik dan helemaal eerlijk moet zijn, het is je manier van praten die me dat idee gaf."

"Je bent beslist. . . ."

"Een genie," vulde hij in, terwijl zij naar een goed woord zocht.

"Beledigend," voltooide ze.

"Wat zei U, juffrouw?"

"Doe ik werkelijk zo dom?"

"Nou, zo erg is het ook weer niet!"

"Je probeert zeker me kwaad te krijgen? Of praat je altijd zo idioot?"

"Laten we zeggen: ik ben niet altijd zo eerlijk."

"Gebruik je je verstand wel eens?"

"Wel eens! Maar bij zoveel charme valt het niet mee!"

"Ik zeg geen woord meer tenzij je belooft redelijk te praten."

"Redelijk gesproken, welke universiteit zet jij op stelten met die ogen van je?"

Geen antwoord.

"De andere kant op kijken helpt geen zier. Je bent van terzij minstens zo leuk om te zien."

Geen antwoord.

"Gerust, dit is geen slecht ijsje. Probeer het eens. Het enige verschil tussen dit en wat je thuis krijgt is een kwartje."

Geen antwoord.

"Hoor eens, Nita Mae, als je dat ijs niet eet betaal ik het ook niet hoor."

Nog geen antwoord.

"Oh, Noorse vrouwen zijn blijkbaar altijd verkwistend. Geef het maar hier, dan eet ik het op."

"Geef mij mijn eigen rekening, alsjeblieft."

"Hiep, hiep. Gewonnen. Het standbeeld sprak. Een - twee - drie - vier - vijf - zes hele woorden eventjes; allemaal tegen mij. Je hebt zes keer verloren, meisje, nu kun je alles wel weer zeggen."

"Toe nou."

"Wat?"

"Mijn rekening."

"O, dat's waar ook, Noorse vrouwen betalen zelf. En je had nog verloren ook. Hier is mijn rekening." Hij maakte een beweging als om hem over te reiken, maar toen zij er naar greep trok hij de rekening haastig terug.

Zij diepte een bankbiljet uit haar tasje en legde het op een bladje en stak daarna een sigaret op met een gebaar waaraan klaarblijkelijk lange oefening voor een spiegel ten grondslag lag.

Hij moest er stiekum om lachen. Ze waren allemaal gelijk.

(Wordt vervolgd.)

Een Historisch Dorp in Quebec

(Can. Scene) — Canada krijgt meer en meer oog voor geschiedenis, getuige Pioneer Village in Toronto, Upper Canada Village bij Morrisburg, Ontario en sinds kort dorpje "Village Historique Jacques de Chambly", 20 mijl ten zuiden van Montreal. Dit nieuwste dorpje dat wordt gereconstrueerd op een terrein van 110 ha. slopend bouwland zal volgens de plannen gereed komen voor Canada's honderdste verjaardag in 1967. Het zal een beeld geven van het leven in Quebec tussen 1750 en 1830. Op het ogenblik zijn reeds drie gebouwen toegankelijk voor het publiek. Het zijn het St. Hubert House, een boerderij die in 1775 werd gebouwd waar voorheen het kerkhof van St. Hubert was. In 1860 werd het overgenomen door de nonnen van de orde van Le Sacre Coeur en voor de 100 daaropvolgende jaren deed het dienst als school. Het zou zeker afgebroken zijn als de Historic Monuments and Artistic Sites Commission van Quebec er zich niet over had ontfermd. Het is steen voor steen verhuisd naar het nieuwe dorpje, waar het zal worden gebruikt als administatief centrum.

Het Laureau House is eveneens een stenen gebouw uit de 18de eeuw en bevindt zich op de originele plaats, gelegen midden in het nieuwe dorpje. Men is thans bezig nog een andere houten boerderij over te brengen en te reconstrueren. In totaal zullen 20 andere gebouwen van hun originele plaats worden overgebracht om in het nieuwe dorp herbouwd te worden. Zo zal er een 17de eeuwse zendingsschool zijn, een ruilhandelpost, een gevangenis, een verblijfplaats voor pelsjagers, een klooster, een houtzagerij, een notaris' huis en een door de wind aangedreven korenmolen, die in die tijd veel werden gebruikt in dit gebied met haar langzaam stromende waterwegen. Ook zijn in de plannen inbegrepen een huis zoals die werden gebouwd door de eerste "settlers" en een kapel, zoals die werden gebruikt als eindpunt voor religieuze processies van de dorpskerk. De huizen zullen worden herbouwd aan smalle straatjes en worden uitgerust en gemeubileerd precies als in die tijd gewoon was. De 18de eeuw zal worden uitgebeeld in een herenhuis en een beeld geven van het meer elegante leven van de voornamere stand.

Tevens zal men een boerderij en een suikerplantage aanbrengen, geheel bedrijfsklaar, waar men de methoden zal aanwenden van 100 jaar voor de tijd van Ontario's Upper Canada Village's loyalists.

Dit gehele Richelieu Vallei gebied, waar het Chambly dorpje is gelegen, heeft een rijke geschiedenis. In dezelfde buurt bevinden zich de overblijfselen van een stenen fort, dat in 1665 werd gebouwd door Jacques de Chambly, een geniesoldaat van het Carigan Regiment. Omgeven door 15-voet hoge palen vindt U er het hoofdkwartier van de commandant, de onderkomens van de soldaten, de kapel en ruimte voor vluchtelingen, eens gebruikt voor pioniers gedurende oorlogen met Indianen. De historische Richelieu waterweg van Sorel in Quebec naar de grens van de Verenigde Staten was het middelpunt van vele gevechten gedurende de Franse en Indiaanse oorlogen, en daarvoor reeds werd zij door de vijandige Iroquois Indianen uit het noorden van de staat New York gebruikt om de Franse pioniers in Canada aan te vallen. Het Chambly kanaal zelf met haar 9 sluizen werd in 1843 voltooid. 13 jaar nadat men er aan was begonnen.

Het nabijgelegen Fort St. Jean was eens het eindpunt van de eerste spoorlijn die in 1836 in Canada werd aangelegd. De spoorlijn verbond Lake Champlain met de St. Lawrence River.

Gaat U naar Holland?

Voor al Uw reizen per BOOT of per VLIEGTUIG vraagt vrijblijvend advies aan:

C. STEENHOF

43 CRANE AVE., WESTON, ONT.
Telefoon CH 1-0811

Talking Business

by D. Van Leeuwen, C.A.

SOME TAX CASES

In a previous article I have commented generally on what sort of expenses are deductible in computing your income for the year. Now I would like to give some examples of what has been allowed and disallowed in the past. The minister of national revenue sends his income tax auditors around to check your tax returns. It is quite natural that these men interpret the act with a view to collecting *as much tax as possible*. On the other hand, you do your best to interpret the act with a view to paying *as little as possible*. If at any time this brings you into a dispute with the tax department, you have a right to go to the Income Tax Appeal Board asking them to give you a ruling. It may happen that either you or the tax department do not agree with the ruling, and in that case you have further remedy by taking your case to the Exchequer Court. The examples given in this article are taken from cases heard both before the Appeal Board and the Exchequer Court.

TRAVELLING EXPENSES

A travelling salesman deducted certain expenses from his commissions. The tax department disallowed them, and the salesman took his case to the Tax Appeal Board. This case is quoted here because in practice we are often asked by people what they are allowed to deduct from their commissions.

The ruling in this case (J. Cholette vs Minister of National Revenue) gives some guidance in the more doubtful items. The appeal was allowed in part. It was held that (1) the $20.00 per month for office rent of a room in the salesman's house was an allowable deduction; (2) the appellant had failed to show that the minister had erred in the allowance made for automobile expenses but the portion attributed to personal use should be reduced from 25% to 16% as claimed by the appellant; and (3) the hotel expenses claimed by the appellant should be allowed although some of these expenses were unvouched (no bills to support them).

In another case involving travelling expenses the taxpayer's appeal was disallowed.

A construction supervisor claimed that he was entitled to deduct travelling expenses incurred while on three construction jobs. He was in receipt of a per-day allowance for travelling.

In this case (Davey vs Minister of National Revenue) the Appeal Board ruled that the employer's place of business was, in each case, the construction site and not the company's head office.

It should be noted that the sections relating to travelling expenses stipulate that, in order to qualify, the taxpayer should be required on the duties of his employment away from his employer's place of business, and away from home for a period of not less than 12 hours.

LOSSES ON LOAN

In 1955 a taxpayer made a loan to a person for the purpose of inducing him to do business exclusively with the taxpayer. In 1959 the borrower went bankrupt, and the lender atempted to write off the loan against his income of that year. He claimed to have two good reasons for this. First, under section 12(1)(a), where it is stated that you may deduct an expense incurred to produce income, and secondly, under section 11(1)(f), where a person is given the right to deduct amounts lost on loans made where making loans is in the ordinary course of business of the taxpayer.

The Tax Appeal Board ruled that making loans was not part of the appellant's ordinary business as required under section 11(1)(f), and that since the loan was made in 1954, section 12(1)(a) could not apply. The appeal was dismissed (Rossmor Auto Supply Limited vs Minister of National Revenue).

SALE OF TOP SOIL

Here follows a case where a taxpayer took her dispute to the Appeal Board which allowed the taxpayer's appeal. However, the tax department was not satisfied with this and took the case to the Exchequer Court where the taxpayer lost again.

The case involved the sale of land, which is ordinarily not taxable, unless a person makes it his business buying and selling land. However, in this case the land was sold under the stipulation that the topsoil had to be removed first. Subsequently the topsoil was sold separately. The taxpayer claimed that this was a non-taxable capital transaction, and on appeal the Board agreed with her. However, the Exchequer Court on appeal by the tax department reversed the ruling. It was held that in disposing of the top soil the appellant was engaged in an adventure in the nature of trade and the profits therefrom where therefore taxable (M. Orlando vs Minister of National Revenue).

I hope that these examples somewhat indicate the practice followed by the Tax Department and the Tax Appeal Board. It should be clear that the taxpayer does not have to agree with the interpretation of the tax assessor. Both sides work with the Income Tax Act, and any disputes may be taken to the Appeal Board for an independent ruling. In order to give everybody the opportunity for a fair hearing, the fee for an appeal has been set as low as $15.00, and it is left entirely to the appellant whether to make his own presentation, or to hire an accountant or a Lawyer to present his case.

(To be continued)

HOLLAND LIFE
INSURANCE SOCIETY LIMITED
HOLLAND LIFE BUILDING
1130 Bay Street, TORONTO 5 - WA 5-4511
General Manager: J. C. TUPKER

GEZIN VOLDOENDE VERZORGD?

SPAREN IN BUDGET OPGENOMEN?

SPREEK HIEROVER EENS — VRIJBLIJVEND — MET EEN ONZER AGENTEN OF KOM EENS PRATEN OP EEN ONZER KANTOREN IN

Toronto - Hamilton - Montreal - Vancouver - Edmonton

Voor ROOKVLEES en PLOCKWORST

Gesneden of aan een stuk is het beste adres:

HOPMAN'S

MEAT MARKET

5 Emma St. Tel. EL 2-0740
CHATHAM, ONTARIO
P.O. Box 612

Alles is "Government Inspected".

Horlogemaker
J. SNIEDER
STATION ST., SMITHVILLE

Voor de verkoop van horloges, banden, klokken, wekkers, Hollandse zilveren ringen enz. komen wij gaarne bij U aan huis.

Bel collect WAlker 6-7372

HYGIENE op de Boerderij

Ondanks de vele nieuwe hulpmiddelen voor hygiene, blijft Gillett's Lye nog steeds verreweg het meest doeltreffende en economische, enkelvoudige schoonmaak- en hygienemiddel voor algemeen gebruik op de boerderij. Twee eetlepels Gillett's Lye op een gallon water verschaft U een reinigingsoplossing die vuil en smeer aantast, vele ziektekiemen en smetstoffen doodt, daarbij oppervlakten vlekvrij en hygienisch latend. Desalniettemin kost het U slechts enkele centen. Dit is slechts een der vele dozijnen wijzen waarop U werk, geld en tijd kunt besparen met Gillett's Lye. Zij zijn allemaal opgenomen in een GRATIS gezaghebbend boekwerkje, bevattende 60 bladzijden. Om een gratis exemplaar te verkrijgen gelieve men te schrijven aan: Standard Brands Limited, 550 Sherbrooke St. W., Montreal.

H. KREEFT C.A.

Chartered Accountant
Licensed Municipal Auditor
•
968 Exmouth Street
SARNIA, ONT.
Phone ED 7-8559
•
King Street
FOREST, ONT.
Phone 123

P. De Haan & Zonen

AUTOHANDEL, REPARATIE, SERVICE & BENZINE

FINA STATION
1590 MAIN ST. W.
Hamilton
JA 9-7944
of
FU 3-7380
Zondags gesloten.

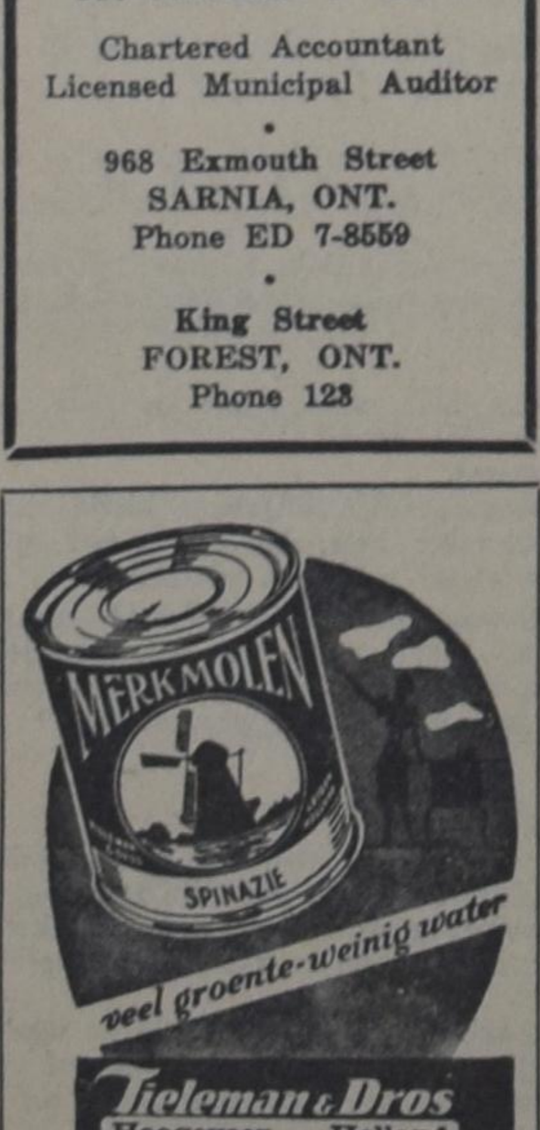

Imp.: HOLTZHEUSER BROS.
Toronto - Edmonton - Vancouver

ABONNEMENTSFORMULIER

Hierbij geef ik op als abonné van Calvinist-Contact

Naam ....

Post-adres ....

....

Aangebracht door: ....

Naam ....

Post-adres ....

....

Aanbrengpremie: ....

Zendt dit formulier met het abonnementsgeld ad $ 4.00 in cash/money-order/cheque (bij cheque 15¢ extra voor bankkosten) naar "Calvinist-Contact", Box 312, Station B., Hamilton, Ont.

Aan:

Calvinist-Contact, Box 312, Stat. B, Hamilton, Ont.

ADRES VERANDERING

NIEUW ADRES:

Naam ....

Post-adres ....

....

....

OUD ADRES:

....

....

"CALVINIST - CONTACT" PREMIE BOEKEN

HET KOST U NIETS om in het bezit te komen van een aantal mooie en goede boeken. U behoeft alleen het gesprek op Calvinist-Contact te brengen, als U op bezoek bent bij familie of vrienden, die ons blad nog niet lezen. De rest is niet moeilijk. De enige bepaling is, dat U tegelijk met de opgave van het nieuwe abonnement het abonnementsgeld van $ 4.00 opstuurt.

ONZE UITGEBREIDE LIJST

Voor elke nieuwe abonnee die U aanbrengt mag U een der volgende boeken kiezen:

HUMOR VAN DE BIJBEL, door Okke Jager.
Het geheim van de ware humor is te leven in de vreugde van Christus. In dit boekje wordt gepoogd dit aan de lezers duidelijk te maken.

DE BIJBEL ALS BOEK VAN SCHOONHEID, door Dr. B. Wielenga.
Gelovigen maar ook ongelovigen hebben erkend dat de Bijbel een zeer bijzonder boek is. Een boek van onuitputtelijke schoonheid.

HERLEEFD VERLEDEN, door Prof. A. Sizoo.
Een boekje over de Grieks-Romeinse oudheid dat de aandachtige lezer een beter begrip zal bijbrengen van de wereld waarin wij thans leven.

JOHANNES CALVIJN INSTITUTIE
Een verkorte en toch zo getrouw mogelijke weergave van Calvijn's Institutie, welke in 1536 voor het eerst werd gepubliceerd in het Latijn en daarna in verschillende talen en vormen is verschenen.

DE APOCRIEFE BOEKEN, deel 2, 157 bladzijden.
De Apocriefe boeken zijn voor velen onbekend en moeten natuurlijk onderscheiden worden van Kanonieke, welke door Goddelijke inspiratie geschreven zijn. Toch is het interessante literatuur.

HET CALVINISME (Stonelezingen), door Dr. A. Kuyper.
Iemand die het Calvinisme wil leren kennen mag niet nalaten deze "stone lezingen", die door Dr. Kuyper in Princeton (Amerika) in het jaar 1898 gehouden zijn, te bestuderen.

JOHANNES CALVIJN, ZIJN LEVEN EN WERK, door Dr. R. Schippers.
Deze biografische schets presenteert treffende bijzonderheden uit het leven en de arbeid van Calvijn.

VERLEIDENDE GEESTEN, door Dr. A. B. W. M. Kok.
Een zeldzaam interessant boekje, dat U in het kort op de hoogte brengt met de dwaalleringen van verschillende sectarische richtingen.

HEDEN ZO GIJ ZIJN STEM HOORT (Bijbels Dagboek).
Recensie-schrijvers hebben indertijd dit dagboek aanbevolen als een der beste en nog is het niet verouderd.

DE CHRISTENREIS, door John Bunyan.

DE CHRISTINNEREIS, door John Bunyan.
Beroemde boeken van de wereldberoemde schrijver Bunyan. Boeken die hoog zijn aangeschreven in de literaire wereld.

LUTHERS WERKEN
Luthers werken zijn niet erg bekend en toch zo erg belangrijk. Ds. Impeta geeft in dit boekje de vertaling van: "De Babylonische gevangenschap van de Kerk", "Brief aan Paus Leo X" en "De vrijheid van een Christen".

MENSEN RONDOM JEZUS, door Dr. J. H. Bavinck.
Op buitengewone begaafde wijze geeft Dr. J. H. Bavinck in dit boekje een psychologische tekening van figuren uit het Nieuwe Testament, die met Jezus in aanraking kwamen.

DE BRUG, door K. Norel.
In deze roman tekent de bekende schrijver K. Norel welke moeilijkheden vaak veroorzaakt worden wanneer gezinnen van het platteland naar een grote stad verhuizen. Er is echter vaak een brug om de moeilijkheden te overwinnen.

HEL EN HEMEL VAN DACHAU, door Ds. J. Overduin.
Een boekje waarin de verschrikkingen van het concentratiekamp Dachau gedurende de tweede wereldoorlog worden beschreven, maar waarin vooral ook uitkomt de heerlijkheid van een onwankelbaar geloof in God, zodat het hemelleven reeds aanvangt temidden van Helse tyrannie.

KAART VAN KERKELIJK NEDERLAND, door Dr. C. N. Impeta. (Beschrijving van verleden en heden der Remonstrantse Broederschap.)
Ds. Impeta geeft in dit boekje een objectieve beschrijving van de meer dan 50 kerken in Nederland. (Geschiedenis, grondslag, organisatie enz.) Een zeer interessant boekje voor meelevende kerkmensen.

OOK U SPREEKT GRIEKS EN LATIJN, door Prof. Dr. A. Sizoo. (Hoe Griekse en Latijnse worden in de Nederlandse taal zijn opgenomen.)
De Nederlandse taal bevat heel wat z.g.n. geïmporteerde woorden, waaronder ook Grieks en Latijn. Dr. Sizoo schrijft hierover op boeiende en populaire wijze en heeft het zodoende gemaakt tot een leerzaam boekje.

DE JEHOVA'S GETUIGEN EN DE BIJBEL, door Ds. H. J. Spier.
Een gesprek met Jehova's getuigen schijnt voor velen moeilijk te zijn. Het is ook beter het te vermijden, tenzij men goed op de hoogte is wat Gods Woord ons leert ten opzichte van hun dwalingen. Dit boekje is een uitnemende gids.

VAKBEWEGING EN MAATSCHAPPIJ, door Dr. W. Albeda.
Mensen die hier actief zijn in de "Labour Organizations" kunnen nog wel wat leren van dit boekje.

KLIMATOLOGISCH, door G. Th. Rothuizen.
Een verzameling gedichten naar thema.

DE WELEERWAARDE HEER, door Ds. M. E. Voila.
Mensen die gezonde humor kunnen waarderen houden van de boeken van Ds. Voila. In de regel gaat het over belevenissen van Dominees en kerkmensen.

BILDERDIJK, door Martien J. G. De Jong.
Een bibliografie over Bilderdijk, die een van de geleerdste mannen was van zijn tijd, en leefde in de dagen van het Réveil. Dit boekje geeft behalve een levensbeschrijving tevens een indruk van zijn voornaamste werken.

Omdat wij tegenwoordig extra pagina's geven in de Engelse taal, zijn voor het aanbrengen van nieuwe abonnees nu ook Engelse boeken verkrijgbaar.

Voor elke nieuwe abonnee die U aanbrengt kunt U een van de volgende "ONE EVENING CONDENSED CHRISTIAN BOOKS" kiezen.

MARTYR OF THE CATACOMBS
An emotion stirring chronicle of the persecution and triumphs of First Century Christians.

CONFLICT WITH DARKNESS
Virginia Blakeslee, vividly portrays the harsh realities of heathen darkness put again the power of God's Word.

AND TO THE ESKIMOS
Stanley Ledyard. The testing and trials of a modern Missionary adventure.

AMAZON MOON
Rosemary Conningham. Deep and practical spiritual lessons drawn from thrilling accounts in the deep Jungles.

WHEN THE BAMBOO SINGS
By experienced Missionary Douglas C. Percy, a true life story of a young African and his love for a maid of another tribe.

JOHN THE BAPTIST
Dr. F. B. Meyer. A Clasp between the Old and the New Testament. Portrays humility, courage, devotion.

MARTIN LUTHER THE MAN
Ruth Gordon. The Personality of Martin Luther, his character and purpose. The background to his God revealed doctrine of Justification by Faith.

Voor twee abonnees:

A PREY TO SATAN
A moving story which is often filled with suspense. The main characters in this book are people of the Reformed Church.

IN THE MIRROR
This book is published in connection with the Centennial of the Christian Reformed Church in 1957. Dr. Kromminga reviews what the Christian Reformed Church has done, and ought to do. "In the Mirror" reflects theories and ideas which are sound in doctrine and wise in counsel.